

እግዚአብሔርን ፈገግ የሚያሰኘው ምንድነው?

እግዚአብሔር ፊቱን ያብራራህ ... ::

ዘገላ. 6-25

በባሪያህ ላይ ፊትህን አብራ፤ ሥርዓትህንም

አስተምረኝ ::

መዝ. 118-134

የእግዚአብሔር ፈገግታ የሕይወትህ ግብ ነው።

እግዚአብሔርን ማስደሰት የሕይወትህ የመጀመሪያ ዓላማ እንደመሆኑ መጠን፤ ዋነኛው ተግባርህ ያን ማድረጊያውን መንገድ ማግኘት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ፡- «እንዲሁም ጌታን ደስ የሚያሰኘውን ፈልጉ» ኤፌ. 5+10፤ ይላል። ጥናት እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘውን አንድ ግልጥ የሕይወት ምሳሌ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። በምሳሌው የተጠቀሰው ሰው ስም ኖጎ ይባላል።

በኖጎ ዘመን፤ መላው ዓለም ምግባረ ብልሹ ነበር። እያንዳንዱ ሰው የሚኖረው ለእግዚአብሔር ሳይሆን ለራሱ ደስታ ሆነ። በመሆኑም እግዚአብሔር፤ እርሱን ሊያስደስት የሚፈልግ ሰው በምድር ላይ ስላላገኘ፤ ሰውን በመፍጠሩ አዘነ፤ ተፀፀተ። ከምድር ሊያጠፋው እስኪያስብ ድረስ በሰው ዘር ላይ ተቆጣ። ያም ሆኖ ግን፤ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘ አንድ ሰው ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ኖጎ ገን በእግዚአብሔር ዘንድ ሞገስን አገኘ» ዘፍ. 6+8 ይላል።

እግዚአብሔር እንዲህ አለ፡- «ይህ ሰው ደስ ያሰኘኛል፤ ፈገግ እንድልም ያደርገኛል። ሥራዬን ከዚህ ሰው ቤተ ሰብ ጋር እንደገና እጀምራለሁ»።

ኖኅ እግዚአብሔርን ደስ ስለ አሰኘው፤ እኔና እናንተ ዛሬ በሕይወት አለን። እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኙትን አምስት የአምልኮ እውነቶች ከኖኅ ሕይወት እንማራለን።

ከሁሉ አስበልጠን ስንወደው እግዚአብሔር ደስ ይለዋል። ኖኅ በዓለም ላይ እግዚአብሔርን ማንም ባልወደደው ጊዜ እንኳን በዓለም ላይ ካለው ነገር ሁሉ ይበልጥ ወደደው። መጽሐፍ ቅዱስ፤ ኖኅ በሕይወት ዘመኑ፡- «ሐካሄዳን ከእግዚአብሔር ጋር ስደረግ» ይላል።

እግዚአብሔር ከምንም ይበልጥ ካንተ የሚፈልገው ይህን ነው። ፈጣሪ ከእኛ ጋር ግንኙነት ለመመሥረት መፈለጉ እጅግ አስገራሚ እውነት ነው። እግዚአብሔር የፈጠረህ ሊወድህ ነው፤ አንተም መልሰህ እንድትወደው ይጓጓል፡- «ከመሥዋዕት ይልቅ ምሕረትን፣ ከሚቃጠልም መሥዋዕት ይልቅ እግዚአብሔርን ማወቅ እወድዳለሁና» ሆሴዕ 6+6 ይላል።

እግዚአብሔር ለአንተ ያለውን ፍቅር ከዚህ ጥቅስ ትረዳለህን? እጅግ ጥልቅ በሆነ ፍቅር ይወድሃል፤ እፀፋ ፍቅርንም ከአንተ ይፈልጋል። ታውቀውና አብረኸው ጊዜ ታሳልፍ ዘንድ ይጓጓል። ለዚህ ነው፤ እግዚአብሔርን መውደድንና በእርሱም መወደድን መማሩ የሕይወትህ ታላቅ ዓላማ መሆን የሚኖርበት። ይህን የሚያክል ጠቃሚ ነገር የለም። ይህን ጉዳይ ኢየሱስ ታላቂቱ ትእዛዝ ይለዋል፡- «2ታ ስምሳካህን በፍጹም ዕብህ፣ በፍጹም ነፍሳህም፣ በፍጹም ስላብህም፣ ወደድ። ታላቂቱና ፊተኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት» ማቴ. 22+37-38፤ ብሏል።

በፍፁም ስንታመንበት እግዚአብሔር ደስ ይለዋል። ኖኅ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘበት ሁለተኛው ምክንያት፤ ትእዛዙን ለመረዳት አዳጋች በነበረበት ጊዜ እንኳ በእርሱ ማመኑ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ኖኅ

	7ና ስለማይታየው ነገር እግዚአብሔር
እግዚአብሔር ከምንም	ባለጠነቀቀው ጊዜ፣ እግዚአብሔርን ፈርቶ ቢተሰ
ይልቅ ከአንተ የማፈልገው	ዎቹን ለማዳን መርከብን በእምነት ሠራ፤...
7ንኙነትን ነው	በእምነትም የማገኘውን ጽድቅ ወራሽ ሆነ »
	ዕብ. 11+7።

እስቲ ይህን ትዕይንት አስብ። አንድ ቀን እግዚአብሔር ወደኖህ መጥቶ እንዲህ አለው፡- «ሰብዓዊ ፍጡራን አስቆጥተውኛል። በመላው ዓለም ከአንተ በቀር ስለ እኔ የሚያስብ ሰው የለም። አንተን ስመለከት ፈገግ አላለሁ። በሕይወትህ ተደስቻለሁ። ዓለምን በውሃ ላጠፋትና ሥራዬን ከአንተ ቤተ ሰብ ጋር እንደገና ልጀምር ነው። አንተንና እንስሳትን ከጥፋት ውሃ የሚያድን ግዙፍ መርከብ እንድትሠራ አፈልጋለሁ።»

ኖኅ እንዲጠራጠር ሊያደርጉት የሚችሉ ሦስት ችግሮች ነበሩ። የመጀመሪያው፣ ዝናብ አይቶ አያውቅም። ምክንያቱም ከጥፋት ውሃ በፊት እግዚአብሔር ምድርን፣ ከታች ወደ ላይ ውሃን በማውጣት ዘፍ. 2+5-6 እንደ መስኖ ነበር ውሃ የሚያጠጣት። ሁለተኛ፣ ኖኅ የኖረው በአቅራቢያው ካለ ውቅያኖስ በመቶ ማይሎች እርቆ ነበር። መርከብ መሥራቱን ቢያውቅበትም እንኳን፣ ከሠራው በኋላ እንዴት ነበር ውሃ ወደ አለበት የሚወስደው? ሦስተኛ፣ እንስሳቱን ሁሉ የመሰብሰቡና የመመገቡ ችግርም ነበር። ኖኅ ግን ቅሬታ አላሰማም ወይም አልቸልም አላለም። እግዚአብሔር የነገረውን በፍጹም አመነ፤ ይህ ድርጊቱም እግዚአብሔርን ደስ አስኘው።

እግዚአብሔርን በፍጹም ማመን ማለት፣ ለሕይወትህ ከሁሉ የሚሻለውን መልካም ነገር ሁሉ እርሱ ያውቃል በሚል እምነት መኖር ማለት ነው። እርሱ የሰጠህን ተስፋ እንዲፈጽም፣ በችግርህ ጊዜ እንዲረዳህና፣ አስፈላጊ ሲሆን ደግሞ የማይቻል ነገር የሚመስለውን ሁሉ እንዲያደርግልህ መጠበቅ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «እግዚአብሔር በሚፈራት፣ ረቱ በሚታመኑም ይደሰታል» መዝ. 146+11 ይላል።

በምሕ

ኖኅ መርከቡን ለመሥራት 120 ዓመታት ወስደበታል። መቼም ብዙ ተስፋ አስቆራጭ ቀናት እንዳሳለፈ እንምታለሁ። ከዓመት ዓመት የዝናብ ምልክት ሳያይና ሰዎች፡- «እግዚአብሔር አናገረኝ የሚል አብድ» በማለት በአስከፊ ሁኔታ እየነቀፉት ኖረ። ልጆቹ እደጃቸው ላይ የሚሠራውን ግዙፍ መርከብ እያዩ ሁልጊዜ ያፍሩና ሰው ምን ይለናል ይሉ እንደ ነበር እንምታለሁ። ኖኅ ግን እግዚአብሔርን በማመን ፀና።

በየትኛዎቹ የሕይወትህ ጉዳዮች ነው፣ ፍጹም በእግዚአብሔር መታመን የሚገባህ? ማመን የአምልኮ ድርጊት ነው። ወላጆች ልጆቻቸው ፍቅርና ጥበባቸውን ሲገነዘቡላቸው ደስ እንደሚላቸው፣ እንዲሁ እምነትህ እግዚአብሔርን ያስደስተዋል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ያስ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማለኝ አይቻልም» ዕብ. 11+6 ።

እግዚአብሔር ከልባችን ስንታዘዘው ደስ ይለዋል። ከዓለም አቀፉ የጥፋት ውሃ የእንስሳትን ዝርያ ለመታደግ፣ ለአስፈላጊና ዝርዝር ነገሮች ትልቅ ትኩረት መስጠት ያስፈልግ ነበር። ሁሉም ነገር እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት መከናወን ነበረበት። እግዚአብሔር፡- «ኖኅ፣ የፈለግኸውን ዓይነት አሮጌ መርከብ ሥራ» አላለም። የመርከቡን መጠን፣ ቅርፅ፣ የሚሠራበትን ቁሳቁስና በተለያዩ ቁጥር ወደ ውስጡ ስለሚገቡት እንስሳት ዝርዝር መመሪያ ሰጥቶ

ታል። ኖኅ በታዘዘ ጊዜ ያደረገውን መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይገልጠዋል፡-

«ኖግም ሁሉን እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ» ዘፍ. 6+22፣ ዕብ. 11+7።

ኖኅ በፍጹም (እንዲያውም ትእዛዝ ሳያዛንፍ)፣ እና በትክክል መታዘዝን (ሥራው እግዚአብሔር በፈለገው ሁኔታና ጊዜ መከናወኑን)፣ ልብ አድርግ። ይህ ነው ከልብ መታዘዝ ማለት። እግዚአብሔር በኖኅ ደስ መሰኘቱ አይገርምም።

ግዙፍ መርከብ እንድትሠራ እግዚአብሔር ቢያዝህ፤ ጥቂት ጥያቄዎች፣ ተቃውሞዎች ወይም ጥርጣሬ የሚኖርህ አይመስልህምን? ኖኅ ግን አልነበረውም። በሙሉ ልቡ ለእግዚአብሔር ታዘዘ። የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ሁሉ ያለ ጥርጥርና ማመንታት መታዘዝ ማለት ይህ ነው። ለበብ ፈልገህ «እጸዕይ በታሰሁ» አትልም። በፍጥነት ትፈጽመዋለህ። የዘገየ መታዘዝ፣ እንዳለመታዘዝ የሚቆጠር መሆኑን ወላጅ ሁሉ ያውቀዋል።

እግዚአብሔር ታደርገው ዘንድ ለሚያዝህ ነገር ሁሉ፣ ማብራሪያ የመስጠት ወይም ምክንያቱን የመንገር ግዴታ የለበትም። መረዳት ሊዘገይ ይችላል፤ መታዘዝ ግን አይችልም። ዕድሜ ልክ ከሚደረግ የመጽሐፍ ቅዱስ ውይይት ይልቅ፣ ፈጣን መታዘዝ ስለ እግዚአብሔር ያስተምርሃል። እንዲያውም አንዳንድ ትእዛዞችን መጀመሪያ በመታዘዝ ካልፈጸምካቸው፣ ልትረዳቸው አትችልም። መታዘዝ የመረዳትን ቁልፍ ይከፍተዋል።

ብዙ ጊዜ እግዚአብሔርን በክፊል ልንታዘዘው እንሞክራለን። ልንፈጽም የምንፈልጋቸውን ትእዛዞች መርጠን ለመውሰድም እንፈልጋለን። የነዚያን ዝርዝር እንወስድና እንታዘዛለን። ተገቢ አይደሉም፣ ያስቸግራሉ፣ ብዙ ወጪ አላቸው ወይም በሰዎች ዘንድ አይወደዱም የምንላቸውን ትእዛዞች ግን ችላ እንላቸዋለን። በቤተክርስቲያን ሥርዓቶች አሳተፋለሁ፤ አሥራት

ግን አልከፍልም። መጽሐፍ ቅዱስ እነባለሁ፣ ለሚበድለኝ ሰው ግን ይቅርታ አላደርግለትም። ከፊል መታዘዝ እኮ አለመታዘዝ ነው። በሙሉ ልብ መታዘዝ ሲኖር፣ ትእዛዙ በደስታና በፍላጎት ይፈጸማል። መጽሐፍ ቅዱስ፡-

እግዚአብሔርን በፍጹም ማመን

ማለት፣ ለሕይወትህ ክሁሉ

የሚሻሰውን መልካም ነገር ሁሉ

እርሱ ያውቃል በሚል እምነት መኖር

ማለት ነው።

«በደስታ ለእግዚአብሔር ተገዙ» ይላል። ዳዊትም የታዘዘነት ስሜቱን እንዲህ በማለት ገልጧል፡- «እግዚአብሔር ሆይ፣ የሥርዐትህን መንገድ አስተምረኝ፤ እኔም እስክ መጨረሻው እጠብቀዋለሁ» መዝ. 119+33።

ያዕቆብ ለክርስቲያኖች ሲናገር እንዲህ ብሏል፡- «እንገዲህ በእምነት ብቻ ሳይሆን፤ በሥራ እንዲጸድቅ ታያሳችሁ» ያዕ. 2÷24፡፡ በራስህ ሥራ ልትጸድቅ እንደማትችል የእግዚአብሔር ቃል በግልጽ ይናገራል፡፡ በእንተ ጥረት ሳይሆን፤ በጸጋ ነው የምትጸድቀው፡፡ ነገር ግን፤ የእግዚአብሔር ልጅ እንደመሆንህ፤ በመታዘዝ ሰማያዊ አባትህን ልታስደስተው ትችላለህ፡፡ ማንኛውም የመታዘዝ ድርጊት፤ አምልኮም ድረጊትም ነው፡፡ ለምንድነው መታዘዝ እግዚአብሔርን በጣም የሚያስደስተው? ምክንያቱም መታዘዝ በእርግጥ የምትወደው መሆንህን ያረጋግጣል፡፡ ኢየሱስ እንዲህ ብሏል ፡- «በትወዳኝ ትእዛዜን ጠብቁ »

ዮሐ. 14÷15፡፡

እግዚአብሔር ሳናቋርጥ ስናከብረውና ስናመለከት ደስ ይለዋል፡፡ ልባዊ ምስጋናና አድናቆትን ከሌሎች ከመቀበል ይበልጥ የሚያስደስቱ ብዙ ነገሮች የሉም፡፡ እግዚአብሔርም እንዲሁ ምስጋናና መገላን ይወዳል፡፡ ምስጋናችን ንና ለእርሱ ያለንን ፍቅር ስንገልጥለት ደስ ይለዋል፡፡

ኖን የመገላን የምስጋና ልብ ስለ ነበረው፤ ሕይወቱ እግዚአብሔርን ደስ ያለኝ ነበር፡፡ ከጥፋት ውሃ ከተረፈ በኋላ፤ በመጀመሪያ ያደረገው ነገር፤ መሥዋዕት በማቅረብ እግዚአብሔርን ማመስገን ነበር፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ከዚያም ኖን ለእግዚአብሔር መሠዋዊ ሠራ፤ ...መስዋዊው ሳይ ...የሚቃጠል መሥዋዕት ስቀረበ » ዘፍ. 8÷20፡፡

ኢየሱስ መሥዋዕት አድርጎ እራሱን ከማቅረቡ የተነሣ፤ ኖን እንዳደረገው የእንስሳት መሥዋዕት አናቀርብም፡፡ በዚያ ፈንታ «የምሥጋና መስዋዕት» ዕብ. 13÷15፤ መዝ. 116÷17፤ እንድናቀርብ ተነግሮናል፡፡ እግዚአብሔርን «ስለማንነቱ እና ስለአደረገው ነገር እናመሰግናለን»፡፡ ዳዊት እንዲህ ብሏል፡- «የእግዚአብሔርን ስም እወደሰዋለሁ፤ በምሥጋናም ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ፡፡ ... ይህ እግዚአብሔርን ደስ ያለኝዋል» መዝ. 69÷30-31፡፡

ለእግዚአብሔር መገላን ምስጋና ስናቀርብለት፤ አስደናቂ ነገር ይሆናል፤ ደስ ስናሰኘውም፤ የራሳችን ልብ በደስታ ይሞላል!

እናቲ ለኔ ምግብ ማዘጋጀት ያስደስታታል፡፡ ካገባሁ በኋላ እንኳን ከሚስቴ ጋር ወላጆቼን ልንጎበኝ ስንሄድ፤ ለግብዣ የሚሆን አስደናቂ ምግብ ታዘጋጅልን ነበር፡፡ በሕይወቴ ደስ ከሚያሰኝዎት ታላላቅ ነገሮች አንዱ፤ ልጆቼ ተሰባስበን የሠራችውን ስንመገብ መመልከት ነው፡፡ ምግቡን ደስ ብሎን ባተመገብን መጠን፤ እርሷም በጣም ደስ ይላታል፡፡

እኛም ያዘጋጀችውን ምግብ የወደድነው መሆናችንን በመግለጥ፤ ደስ መሰኘትን ለማየት እንወድ ነበር፡፡ ግሩም ምግቧን እያደነቅሁና እናቲን እያመለከንሁ

እመገባለሁ። ፍላጎቴ በምግቡ መርካት ብቻ ሳይሆን፤ እናቴንም ደስ ማሰኘት ነው። ሁላችንም በዚህ ደስተኞች ነበርን።

እምልኮም እንዲሁ ሁለት አቅጣጫ አገልግሎት አለው። እግዚአብሔር ባደረገልን ነገር ደስ ይለናል፤ ያን ደስታችንን ስንገልጥለት እርሱም ደስ ይለዋል። ይህም እንደገና ደስታችንን እንዲጨምር ያደርገዋል። መዝሙረ ዳዊት እንዲህ ይላል፡- «ዳድቃንም ደስ ይበሳቸው፤ በእግዚአብሔርም ፊት ሐሣት ያደርጉ፤ ደስታንና ፍላጎትን የተሞሉ ይሁኑ» መዝ. 68፡3።

እግዚአብሔር በችሎታዎቻችን ስንገለገልባቸው ሲያይ ደስ ይለዋል። ከጥፋት ውሃ በኋላ እግዚአብሔር ቀጥሎ ያሉትን ቀላል ትእዛዛት ለናግ ሰጠው፡- «በዙ ተባዙ ምድርንም ሙሷት። ... ሕይወቴን ተንቀሳቃሽ ፍጡር ሁሉ ምግብ ይሁናቸው » ዘፍ. 9፡1-3።

እግዚአብሔር እንዲህ ያለ ይመስላል፡- «ሕይወትህን የምትቀጥልበት ጊዜ ነው፤ ሰዎችን ስፈጥር፤ ያደርጓቸው ዘንድ ያቀድኳቸውን ነገሮች አድርግ። ከሚሰትህ ጋር ተኛ፤ ልጆችንም ውለዱ፤ ቤተ ሰብህን አስፋ፤ እህል እያመረትህ ተመግብ፤ ሰው ሁን! የፈጠርኩህ እንዲህ እንድትሆን ነውና »።

እግዚአብሔር በእንተ ደስ የሚለው፤ መጽሐፍ ቅዱስ ማንበብን፤ የቤተ ክርስቲያን ሥርዓት መካፈልን፤ መጸለይን ወይም እምነትህን መመስከርን

እግዚአብሔር የሕይወትህን
ዝርዝር ነገሮች ማየትን
ይወዳል።

የመሳሰሉ «መንፈሳዊ» ተግባራትን በምታከናውንበት ጊዜ ብቻ ይመስልህ ይሆናል። ስለሌላው የሕይወትህ ክፍል ደግሞ ግድ የለውም የሚል አሳብ ይኖርህ ይሆናል። እግዚአብሔር ግን፤ ስትሠራ፤ ስትጫወት፤ ስታርፍም ሆነ ስትበላ እያንዳንዱን ተግባርህን ማየት ደስ ያለኝ

ዋል። እንቅስቃሴዎችህ ሁሉ አያመልጡትም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይነግረናል፡- «የሰው ስኬትና ስሜት በእግዚአብሔር ይጸናል፤ በመንገዱ ደስ ይለዋል።» መዝ. 37፡23።

ለእምልኮ ዓላማ እስካደረግኸው ድረስ፤ ከኃጢአት በቀር ማንኛውም ሰብዓዊ ድርጊት ለእግዚአብሔር ደስታ የሚከናወን ሊሆን ይችላል። ለእግዚአብሔር ክብርን እየሰጠህ የቤት ዕቃ ልታጥብ፤ የተሰበረን ልትጠግን፤ አንድ የምርት ዓይነት ልትሸጥ፤ የኮምፒውተር ፕሮግራም ልትጽፍ፤ እህል ልታመርት ወይም ቤተ ሰብ ልታስተዳድር ትችላለህ።

እርሱ በሰጠህ ተሰጥኦና ችሎታዎች ስትጠቀምባቸው እያየ በልጁ መልካም ድርጊት እንደሚኮራ አባት ደስ ይለዋል። ለራሱ ደስታ ሊል ሆነ ብሎ የተለ

ያዩ ስጦታዎችን ሰጠን። አንዳንዶቹን እስፖርተኞች፤ ሌሎችን ደግሞ የአ
እምሮ ሥራ የሚሳካቸው አድርጎ ፈጥሯቸዋል። የመካኒክነት፤ የሂሳብ፤
የሙዚቀኛነት ወይም ሌሎች ብዙ ስጦታዎች ይኖሩህ ይሆናል። እነዚህ ሁሉ
እግዚአብሔርን ደስ ሊያሰኙት ይችላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡-
«እርሱ የሁሉንም ዕብ የሠራ፤ የሚያደርጉትንም ሁሉ የሚያስተውል ነው»

መዝ. 32+15።

ስጦታህን በመሸሸግ ወይም ሌላን ሰው ለመምሰል በመሞከር፤ እግዚአብሔ
ርን ልታከብረው ወይም ደስ ልታሰኘው አትችልም። ደስ ልታሰኘው የምት
ችለው፤ እራስህን ሆነህ በመገኘት ብቻ ነው። የአንተነትህን አንድ ክፍል
አልቀበልም ባልክ ጊዜ እግዚአብሔር አንተን የፈጠረበትን ጥበብና ልዕልና
አልቀበልም ማለትህ ነው። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡- «ከዕፈር ሸክላዎች
መካከል ከሠረወ ጋር ክርክር ለሚገጥም ወዋለት፤ ጥቃ፤ ሸክላ ሠረውን <ምን
እየሠራህ ነው?> ይለዋልን?» ኢሳ. 45+9።

የአሳት ሠረገሎች በሚለው ፊልም ውስጥ ኤሪክ
ሊደል የተባለ የአሱምፒክ ሯጭ እንዲህ ብሏል ፡-
«እግዚአብሔር ለአንድ ዓላማ እንደ ፈጠረኝ እምናለሁ።
ፈጣን ሯጭ አድርጎም ሠርቶኛል። እናም በምሮጥበት
ጊዜ የእግዚአብሔር ደስታ ይለማኛል»። በኋላ ደግሞ
እንዲህ አለ፡- «እሩጫን ማቆም ማለት እርሱን ማዋረድ
ማለት ነው»። ያለ ቦታቸው የዋሉ እንጂ፤ መንፈሳዊ
ያዘሁ ስጦታዎች የሉም። ስለዚህ ለእግዚአብሔር ክብር በስጦታህ መጠቀ
ምን ጀምር።

ዘጠነኛ ቀን
እግዚአብሔርን
ፈገግ
ሚያደርገው
ምነድነው?

እርሱ በፈጠረው ነገር ሐሄት ስታደርግ በመመልከትም እግዚአብሔር ደስ
ይለዋል። ውበትን አይተህ ትረካ ዘንድ ዓይን፤ ለድምጽ ጆሮ፤ አበባ አሽትተህ
እንድትረካ አፍንጫ፤ ጣዕምን ታጣጥምበት ዘንድ ምላስ፤ ትዳስስ ዘንድ በቆዳህ
ሥር የሰሜት ሕዋሳትን ሰጠህ። እግዚአብሔርን እስካመሰገንክበት ድረስ፤
ደስ የሚያሰኝህ እያንዳንዱ ድርጊት እምልኮ ይሆናል። እንዲያውም መጽሐፍ
ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «... ደስም እንዲሰን ሁሉን ነገር ስትረፍርፎ በሚሰጠን ...»

1ቤሞ. 6+17።

ተኝተህ ሲያይህ እንኳን እግዚአብሔር ደስ ይለዋል! ልጆቼ ህፃናት በነበሩ
ጊዜ ተኝተው ሳያቸው ይሰማኝ የነበረውን ጥልቅ እርካታ አስታውሳለሁ።
አንዳንዴ፤ በቀኑ ክፍለ ጊዜ ሲያስቸግሩና አልታዘዝም ሊሉ ይሆናል የዋሉት።
ሲተኙ ግን እርካታ፤ ሰጋት አልባነትና ሰላም ይታይባቸዋል። ያ ሁኔታቸው

ደግሞ ለነሱ ያለኝን የፍቅር ጥልቀት ያስታውሰኛል።

በእነርሱ ደስ ይለኝ ዘንድ ልጆቼ ለእኔ ምንም ማድረግ አልነበረባቸውም። በጣም ስለምወዳቸው፤ እንዲሁ ሲተነፍሱ ሳያቸው ብቻ ደስ ይለኛል። ትንንሽ ደረቶቻቸው ከፍና ዝቅ ሲሉ እያየሁ ፈገግ እል ነበር። አንዳንዴም የደስታ እንባ በዓይኖቼ ግጥም ይላል። እግዚአብሔር ስትተኛ በፍቅር ወደ አንተ ይመለከትና የእርሱ እቅድ ስለሆንክ በዓለም ላይ ያለኸው አንድ አንተ ብቻ የሆንክ ያህል ይወድሃል።

ወላጆች ለራሳቸው ደስታ ሲሉ ልጆቻቸው ፍጹማን ወይም በሳሉች እንዲሆኑ አይጠብቁም። በእያንዳንዱ የዕድገት ደረጃቸው ደስ ይሏቸዋል። በተመሳሳይ ሁኔታ እግዚአብሔር ይወድህ ዘንድ ወደ መብሰል እስክትደርስ ድረስ አይጠብቅም። በእያንዳንዱ የመንፈሳዊ ዕድገት ደረጃህ ይወድሃል፤ ደስ ይሰኝብሃልም።

በእድገትህ ወቅት ባንተ ደስተኞች ያልነበሩ መምህራን ወይም ወላጆች ገጥመውህ ይሆናል። እባክህ እግዚአብሔርም ስለ አንተ እንደእነሱ ይስማዋል ብለህ አታስብ። ፍጹም ወይም ኃጢአት የማትሠራ ሰው ለመሆን እንደማትችል ያውቃል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «እርሱ ስፈጣጠራችንን ያውቃልና፤ ትቢያ መሆናችንንም ያስባል» መዝ. 103+14።

እግዚአብሔር የሚያየው የልብህን ዝንባሌ ነው። ትልቁ መሻትህ እሱን ማስደሰት ነውን? የጳውሎስ የሕይወት ግብ ይህ ነበር። «ሰለዚህ በሥጋ ብንኖርም ወይም ከሥጋ ብንሰይም ዓሳማችን እርሱን ይስማሳችን ነው።» 2ቆሮ. 5+9። በዘላለም ግንዛቤ ስትኖር፤ ትኩረትህ፤ «ከሕይወት የማገኘው ደስታ ምን ያህል ነው?» ከሚለው ጥያቄህ፤ «እግዚአብሔር በሕይወቴ ምን ያህል ይደሰታል?» ወደሚለው ይለወጣል።

እግዚአብሔር በሃያ አንደኛው መቶ ክፍለ ዘመን እንደኖሩ ያሉና ለእርሱ ደስታ ለመኖር የሚፈቅዱ ሰዎችን ይፈልጋል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «የሚያስተውል፤ እግዚአብሔርን የሚፈልግ መኖሪን ሰማየት፤ እግዚአብሔር ከሰማይ ወደ ሰው ልጆች ተመለከተ።» መዝ. 14+2።

የሕይወትህ ግብ እግዚአብሔርን ማስደሰት እንዲሆን ታደርጋለህን? ሙሉ በሙሉ እራሱን ለዚህ ግብ ወይም ዓላማ ለሰጠ ሰው እግዚአብሔር የማያደርግ ግለት ነገር የለም።

ዘጠንኛ ቀን

ስለዓላማዬ ሳስብ

ሳስታውሰው የሚገባ ጉዳይ፡- እግዚአብሔር ስተማመንበት ደስ ይለዋል፡፡

ሳስታውሰው የሚገባ ጥቅስ፡- «እግዚአብሔር በሚፈረት፣ በምሕረቱ በሚታመኑትም ይደሰታል» መዝ. 147፡11፡፡

ልብ ልለው የሚገባ ጥያቄ፡- እግዚአብሔር ከሁሉ የሚሻለውንና መልካም የሆነውን ስለሚያውቅ፣ በርሱ ይበልጥ ልታመን የሚገባኝ በየትኛው የሕይወቴ ጉዳይ ነው?

የአምልኮ ልብ

ፈሳሾችን በእግዚአብሔር ስቅርቡ ... የጽድቅ
መሣሪያ ስድርጋቸው በእግዚአብሔር ስቅርቡ ::

ሮሜ 6:13

የአምልኮ ልብ፤ (ዋና ነገር) መማረክ ነው ::

መማረክ የሚለው ቃል፤ መገዛት የሚለውን ያህል የማይፈለግና የተጠላ ነው። መሸነፍን ያመለክታል። መሸነፍን ደግሞ ማንም አይፈልገውም። መማረክ፤ በውጊያ ድል ሆኖ አሜን በማለት የመቀበልን፤ በእስፖርት ውድድር ወቅት በበቃኝ የመሸነፍን ወይም ለብርቱ ተቀናቃኝ እጅ የመስጠትን አስከፊ ምስል ያሳያል። ቃሉ አብዛኛውን ጊዜ አገልግሎት ላይ የሚውለው፤ በአሉታዊ አገባቡ ነው። የተያዙ ወንጀለኞች ለባለሥልጣኖች እጃቸውን ይሰጣሉ።

ፋክክር የሞላበት የዘመናችን ባህል የሚያስተምረን፤ ተስፋ አለመቁረጥና አለመሸነፍን ነው። በመሆኑም እጅ ስለመስጠት ሲነገር ብዙም አንሰማም። የሕይወት ዋና ነገር ማሸነፍ ከሆነ፤ እጅ መስጠት የሚለው ቃል ስለይታሰብም። እጅ ስለ መስጠት፤ ስለ መታዘዝ፤ ስለ መሸነፍ፤ ስለ መማረክ ከመናገር ይልቅ፤ ድል ስለ ማድረግ ስለ ማሸነፍ፤ ስለ መማረክ፤ መናገርን እንመርጣለን። ለእግዚአብሔር መማረክ የአምልኮ ዋና ነገር ሲሆን፤ ለአስደናቂው የእግዚአብሔር ፍቅርና ምህረት የሚሰጥ ተገቢ ምላሽም ነው። እራሳችንን ለእግዚአብሔር የምናስገዛው ከፍርሃት ወይም ከግዴታ ሳይሆን፤ ከፍቅር የተነሳ ነው። «እርሱ ስለቀደሞ ወደኛልና» 1ዮሐ. 4:9-10፤ 19።

ሐዋርያው ጳውሎስ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን አስገራሚና አስደናቂ

ፀጋ በአሥራ አንድ የሮሜ መጽሐፍ ምዕራፎች ከገለጠልን በኋላ፤ እራሳችንን በአምልኮ ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር እናስገዛ ዘንድ እንዲህ በማለት ያሳስ በናል፡- «እንገዲህ ወንድሞች ሆይ፤ ሰውነታችሁን ቅዱስና እግዚአብሔርን ደስ የሚያ ሰኝ ሕያው መስዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርህራሄ እስምናችን ለሁ» ሮሜ 12+1፡፡

እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ እውነተኛ አምልኮ የሚከናወነው፤ እራስህን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ስታስገዛ ነው፡፡ ጥቅሱ ውስጥ ታቀርቡ ዘንድ የሚለውን ቃል ልብ አድርግ፡፡

አምልኮ እራስን ለእግዚአብሔር ማስገዛት ነው፡፡ ይህ ግላዊ የመገዛት ተግባር፤ መቀደስ፤ ኢየሱስን ጌታህ ማድረግ፤ መስቀልህን መሸከም፤ ለሥጋ መሞት እና እራስን ለመንፈስ ቅዱስ ማስገዛት የመሳሰሉ ብዙ ፍቺዎች

አምልኮ እራስህን ለእግዚአብሔር

ሐር ማስገዛት ነው፡፡

አሉት፡፡ ቁም ነገሩ ለድርጊቱ የምትሰጠው

ፍች ሳይሆን፤ ማድረግህ ነው፡፡ እግዚአብሔር ሕይወትህን ይፈልገዋል፤

ሁሉንም፡፡ ዘጠና አምስት በመቶው በቂ

አይደለም፡፡ ሁለመናችንን ለእግዚአብሔር

እንዳናስገዛ የሚያግዱን ሦስት መሰናክሎች አሉ፡፡ እነርሱም፤ ፍርሃት፤ ትዕቢትና ግራ መጋባት ናቸው፡፡ እግዚአብሔር የቱን ያህል እንደሚወደን እንገነዘብም፤ ሕይወታችንን እራሳችን ለመገዛት እንፈልጋለን፤ ራስን ስለማስገዛት ያለን መረዳት የተሳሳተ ነው፡፡

እግዚአብሔርን ላምነው እችላለሁን? ማመን፤ የመገዛት አንዱ መሠረታዊ ክፍል ነው፡፡ እግዚአብሔርን ካላመንከው ራስህን አታስገዛለትም፡፡ በተሻለ ሁኔታ እስክታውቀው ድረስ ደግሞ ልታምነው አትችልም፡፡ ፍርሃት ራሳችንን እንዳናስገዛ ያግደናል፤ ፍቅር ገን ፍርሃትን ሁሉ ያስወገዳል፡፡ እግዚአብሔር ምን ያህል እንደሚወድህ ይበልጥ በተረዳህ ጊዜ፤ ራስህን ለሱ የማስገዛቱ ጉዳይ ቀላል ይሆንልሃል፡፡

እግዚአብሔር እንደሚወድህ በምን ታውቃለህ? እርሱ እራሱ ብዙ ማረጋገጫዎችን ይሰጥሃል፡፡ እግዚአብሔር እወድሃለሁ ይላል፤ መዝ. 144+9 ፤ ዓይኑን ከአንተ ላይ አያነሣም መዝ. 138+3፤ ስለማንኛውም የሕይወትህ ዝርዝር ጉዳይ ይጨነቃል ማቴ. 10+30፤ በማንኛውም ደስታ የመርካት ፍስህን ሰጠህ ሲጠላ. 6+17፤ ለሕይወትህ መልካም እቅዶች አሉት፤ ኤር. 29+11 ፤ ኃጢአትህን ይቅር ይላል መዝ. 85+5 ፤ በፍቅርም ይታገስሃል፤ መዝ. 144+8፡፡ ልታስበው ከሚቻልህ በላይ እግዚአብሔር ይወድሃል፡፡

የዚህ ትልቁ መገሰሜ የእግዚአብሔር ልጅ ለአንተ መስዋቱ ነው፡- «ነገር ገን ገና ኃጢአተኞች ላለን፣ ክርስቶስ ስለ እኛ ሞተ፣ ይህም እግዚአብሔር ሰለኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያሳያል» ሮሜ 5+8፡፡ በእግዚአብሔር ምን ያህል እንደተ ወደድክ ለማወቅ ከፈለግህ፣ ክርስቶስ እጆቹን በመስቀል ላይ ግራና ቀኝ ዘርግቶ፣ «ይህን ያህል እወድሃለሁ፤ ያለ አንተ ከምኖር መሞት ይሻለኛል» ሲልህ ተመልከተው፡፡

እግዚአብሔር ጨካኝ ባሪያ ፈንጋይ ወይም እንገዛለት ዘንድ በኃይል የሚያሰገድደን ገዢ አይደለም፡፡ እራሳችንን በፈቃደኝነትና በነፃ እንሰጠው ዘንድ ያባብለናል እንጂ፣ ፍቃዳችንን በኃይል ሊሸር አይሞክርም፡፡ አፍቃሪና ነፃ አውጪ ነው፡፡ እራስን ለርሱ መስጠት ነፃነት እንጂ ባርነት አይደለም፡፡ እራሳችንን ሙሉ በሙሉ ለኢየሱስ ስንሰጥ፣ እሱ አዳኝ እንጂ ጨካኝ ገዥ፣ ወንድም እንጂ አለቃ፣ ጓደኛ እንጂ አምባገነን አለመሆኑን እንገነዘባለን፡፡

ውሱንነታችንን መቀበል፡- ራሳችንን ሙሉ በሙሉ ለክርስቶስ ያለመስጠታችን ሁለተኛው መሰናክል ኩራታችን ነው፡፡ ፍጡራን ብቻ እና ሁሉን የማድረግ ሥልጣን የሌለን መሆናችንን ለመቀበል አንፈልግም፡፡ «እንደ እግዚአብሔር እንደ ምትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው ... » ዘፍ. 3+5፤ የሚለው ጥንታዊ ፈተና ነው፡፡ ያ ሁሉን ነገር የመቆጣጠር ፍላጎት ነው፡፡ በሕይወታችን ብዙ መጨነቅን የሚፈጥረው፡፡ ሕይወት ትግል ነው፡፡ ትግላችን እንደያዕቆብ ከእግዚአብሔር ጋር መሆኑን ግን ብዙ ሰዎች አይገነዘቡም! እግዚአብሔር ለመሆን እንፈልጋለን፣ ነገር ግን ትግሉን የምናሸንፍበት ምንም መንገድ የለም፡፡

ኤ. ደብልዩ ቶዘር የተባሉ ሰው እንዲህ ብለዋል፡- «ብዙ ሰዎች በመቸገር፣ በመፈለግ፣ ጥቂት ዕድገት ብቻ በማሳየት ላይ ያሉበት ምክንያት፣ ከእነርሱነታቸው ጫፍ ስላልደረሱ ነው፡፡ አሁንም ትዕዛዛዝ ለመስጠት በመሞከር ላይ ነን፤ እግዚአብሔር በሕይወታችን በሚያከናውነው ሥራ ውስጥም ጣልቃ እንገባለን፡፡»

እግዚአብሔር አይደለንም፤ መቼም አንሆንም፡፡ ሰዎች ነን፡፡ እግዚአብሔርን ለመሆን በሞክርን ጊዜ ይበልጥ ሰይጣንን ወደ መምሰል እንሄዳለን፡፡ የሰይጣን ፍላጎትም ይኸው ነበር፡፡ አስረኛ ቀን

ለብዓዊነታችንን በአእምሮ እንጂ በስሜታችን እንቀበል የአምልኮ ውም፡፡ ከራሳችን ውሱንነት ጋር ስንፋጠጥ ደግሞ፣ ብስ ልብ ጭት፣ ቁጣና ቅሬታ እናሳያለን፡፡ ካለን ቁመት ረዘም ወይም አጠር ለማለት፣ ይበልጥ ብልህ፣ ጠንካራ፣ ተሰጥፆ ያለን፣ ቆንጆ ወይም ባለጠጋ ለመሆን እንፈልጋለን፡፡ ሁሉ እንዲኖረንና ሁሉን ለማድረግ

እንፈልግና ሳይሳካልን ሲቀር እንበሳጫለን። እግዚአብሔር እኛ የሌሉንን ባሕርያት ለሌሎች እንደሰጣቸው ስንመለከት ደግሞ ቅናት፣ ምቀኝነትና ሀዘን ይሰማናል።

ራስን ማስገዛት ምንድነው? ራስን ለእግዚአብሔር ማስገዛት ማለት፣ እንዲሁ በይሁንታ የሚደረግ፣ በዕድል የሚገኝ ወይም የስንፍና ሽፋን አይደለም። ካለው ሁኔታ ጋር የመስማማት ጉዳይም አይደለም። ከነዚህ ነገሮች በተቃራኒ፣ ሕይወትህን መስዋዕት ማድረግ ወይም መለወጥ ያለበትን ነገር ለመለወጥና መከራን መቀበል ሊሆን ይችላል። እግዚአብሔር ብዙ ጊዜ እራሳቸውን ያስገዙለትን ሰዎች የእርሱን ውጊያ ይዋጉለት ዘንድ ይጠራቸዋል። ራስን

ማስገዛት ፈሪዎችና ሁሉ እንደፈለገ የሚያደርጋቸው ሰዎች እንደሚሆኑት ማድረግ አይደለም። መመርመርና ማመዛዘንን መተውጥ ማለትም አይደለም። እግዚአብሔር የሰጠህን አእምሮ አያባክንም! ሰው ሠራሽ ሮቦቶችን የመሰሉ አእምሮ የለሾች እንዲያገለግሉትም አይፈልግም። ራስን ማስገዛት ማለት፣ አንተነትህን መጫን ማለት አይደለም። እግዚአብሔር

የሚፈልገው፣ በተለየ ማንነትህ ለመጠቀም ነው። ራስን ማስገዛት፣ አንተነትህን ከማጥፋት ይልቅ፣ ያሳድገዋል። ሲኤስ. ሊዊስ የተባሉ ጸሐፊ እንዲህ ብለዋል፡- «እግዚአብሔር ይበልጥ የራሱ እንዲያደርገን ስንፈቅድለት፣ ይበልጥ እውነተኞቹ እኛ እንሆናለን፤ የፈጠረን እርሱ ነውና። እኔና አንተ ልንሆን በታቀድነው መሠረት እግዚአብሔር የተለያዩ ሰዎች አድርጎ ፈጥሮናል ... ወደ ክርስቶስ ስመለስና እኔነቴን በእርሱነቱ ስተካ ነው ለመጀመሪያ ጊዜ እውነተኛውን እኔነቴን ያገኘሁት»

መገዛት በጥሩ ሁኔታ የሚገለጠው፣ በመታዘዝ ውስጥ ነው። እንድታደርግለት ለሚጠይቅህ ነገር ሁሉ «አሺ ጌታ ሆይ» በል። «ሰይሆንም ጌታ ሆይ» ማለት እርስ በርስ የሚጋጭ ንግግር ነው። ሲያዝህ እምቢ እያልክ፣ ኢየሱስን ጌታዬ ልትለው አትችልም። ጴጥሮስ፣ ለሊቱን በሙሉ አሣ ለማጥመድ ያደረገው መከራ ስኬታማ ሳይሆንለት ከቀረ በኋላ፣ እንደገና እንዲሞክር ኢየሱስ ባዘዘው ጊዜ በመታዘዝ፣ የመገዛት ሞዴል ሆኗል፡- «መምህር ሆይ፣ ለሊቱን ሙሉ ስንደክም ስድረን ምንም ስልዎዝንም፣ ስንተ ካልህ ገን መረቦቹን እጥባብሁ» ሉቃስ 5፥5። የተገዙ ሰዎች፣ ነገሩ ባይገባቸውም እንኳን የእግዚአብሔርን ቃል ይታዘዛሉ።

ሙሉ በሙሉ የተገዛ ሕይወት ሌላ ገፅታው፣ እምነት ነው። አብርሃም ይህን እንደሚያደርሰው ሳያውቅ የእግዚአብሔርን ምሪት ተከትሏል። ሆኖ መቼ እንደሚሆን ሳታውቅ የእግዚአብሔርን ጊዜ ጠበቀች። ማርያም እንዳት እንደ

ሚሆን ሳታወቅ ተዓምር ጠበቀች። ዮሴፍ የደረሰብት ነገሮች ሁሉ ለምን እንደሆኑ ሳያውቅ፣ የእግዚአብሔርን ዓላማ አመነ። እነዚህ ሰዎች እራሳቸውን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር አስገዙ።

እራሱን ለእግዚአብሔር ማስገዛትህን የምታወቀው ሌሎችን ለመደለል ወይም ለማታለል፣ ጉዳይህን በነሱ ላይ ለመጫንና ሁኔታዎችን ለመቆጣጠር ከመሞከር ይልቅ፣ ለነገሮች መከናወን በእግዚአብሔር ላይ ስትታመን ነው። አንተ ተወው እግዚአብሔር ይሥራው። አንተ መቆጣጠርህን በመተው እግዚአብሔር እንዲሠራ ፍቀድለት። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «በእግዚአብሔር ፊት ጸጥ በል፤ በትዕግሥትም ጠብቀው» መዝ. 37፡7። በብርቱ ከመሞከር፣ ከቀድሞው ይበልጥ እመን። በሌሎች ስትነቀፍ፣ መከፋትህንና ራስህን ለመከላከል መሯሯጥህን ስትተው፣ ለእግዚአብሔር መገዛትህን ታውቃለህ። ለኔታ የተገዙ ልቦች ይበልጥ የሚገለጡት በግንኙነቶች ነው። እራሱን ስታስገዛ ሌሎችን አትጋፋም፤ መብቶችህን አትጠይቅም፤ እራሱን ብቻ የምታገለግልም አትሆንም።

ብዙ ሰዎች እራሳቸውን ለእግዚአብሔር እንዳያስገዙ ከምንም በላይ እንቅፋት የሚሆንባቸው፣ ገንዘባቸው ነው። «ለእግዚአብሔር ለመኖር እፈልጋለሁ ግን በምቾት ለመኖር የሚያስችለኝን በቂ ሀብት አከማችቼ ጡረታ ለመውጣት እፈልጋለሁ» ብለው ያስባሉ። ይህ ዓይነቱ ምኞት ዋና የሕይወት ትኩረታችንን በመሳብ ረገድ ከእግዚአብሔር ጋር ስለሚፎካከር፣ የተገዛ ሕይወት ሊኖረው የሚገባ ግብ ወይም ፍፃሜ ሊሆን አይገባም። ኢየሱስ እንዲህ ይላል፡- «እግዚአብሔርንና ገንዘብን በአንድነት ማገልገል አይቻልም» ማቴ. 6፡24። «ሀብትህ ባለበት ልብህም በዚያው ይሆናል» ማቴ. 6፡21።

እራስን የማስገዛት ትልቁ ምሳሌ ኢየሱስ ነው። በመስቀሉ ዋዜማ በነበረ ምሽት እራሱን ለእግዚአብሔር እቅድ አስገዛ። እንዲህ በማለትም ዐለየ፡- «አባ አባት ሆይ፣ ሁሉ ይቻልሃልና ይህን ጽዋ ከእኔ አርቀው፤ ነገር ገን የእኔ ፈቃድ ሳይሆን የአንተ ፈቃድ ይሁን» ማር. 14፡36።

ኢየሱስ፡- «ይህን እቅድ ለማስወገድ ከቻልክ መገዛት በጥሩ ሁኔታ እባክህን አስወግደው» ብሎ አይደለም የጸለየው። የሚገለጠው፣ ታዛዥነት እግዚአብሔር የሚሰነው ነገር የሌለ መሆኑን ውስጥ ነው። አረጋግጧል። በመሆኑም እንዲህ አለ፡- «ይህን ሰቃይ ማስወገዱ በታላቁ ፍላጎትህ ውስጥ ካለ፣ አድርገው። ዓላማህን የሚያገለግል ከሆነ ግን፣ እኔም የምፈልገው እሱን ነው።።

እውነተኛ መገዛት እንዲህ ይላል፡- «አባት ሆይ፣ ይህ ችግር፣ ስቃይ፣

በሽታ፣ ወይም ሁኔታ፣ በእኔ ወይም በሌላ ሰው ዓማካይነት ዓላማህንና ክብር ህን የሚያገለግል ከሆነ፣ እባክህን ስትወሰደው። እንዲህ ያለው መንፈሳዊ እድገት በቀላሉ አይመጣም። ኢየሱስን በተመለከተ፣ የደም ጠብታ እስኪያል በው ነው የእግዚአብሔርን እቅድ ተሸክሞ ያጣጣረው። መገዛት ከባድ ተግባር ነው። እኛን በተመለከተም ራስ ወዳድ ከሆነው ተፈጥሯችን ጋር የሚደረግ ጠንካራ ውጊያ ነው።

የመገዛት በረከት። ሕይወትህን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር በምታስገዛበት ጊዜ ስለምታገኘው በረከት መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል። መጀመሪያ ሰላም ይኖርሃል። «በእግዚአብሔር ተገዛ፣ ከእርሱም ጋር ሰላም ይኖርህ፣ በረከትም ታገኛለህ» ኢዮብ 22÷21። ቀጥሎ ደግሞ ነፃነትን ትለማመዳለህ፡- «በልቶቻቸውን የክፋት መሣሪያ ስደርጋቸው ስጋጢሳት ስታቅርቡ ... እራሳቸውን በእግዚአብሔር ስቅ ሪቡ» ሮሜ 6÷13-14። ሦስተኛ፣ የእግዚአብሔርን ኃይል በሕይወትህ ትለማ መዳለህ። የማይበገሩ ፈተናዎችና ከባድ ችግሮች ለኢየሱስ ሲሰጡ፣ በእርሱ ድል ይሆናሉ።

ኢየሱስ በሕይወቱ ትልቅ ወደሆነው ጦርነት በተቃረበ ጊዜ 5÷13-15፣ ከእግዚአብሔር ጋር ተገናኘ፤ በአምልኮ እፊቱ ወደቀና እቅዶቹን ለእርሱ ምሪት አስገዛ። ያ ራስን ለእግዚአብሔር ማስገዛት፣ ኢያሪኮ ላይ ወደተገኘው አስገራሚ ድል መራው። ይህ ነው እርስ በርሱ የሚጋጭ የሚመስል ነገር፣ በመገዛት (በመማረክ) ድል ይገኛል። መገዛት ያበረታሃል እንጂ አያደክምህም። ለእግዚአብሔር ከተገዛህ፣ ምንንም መፍራት ወይም ለሌላ ለምንም መገዛት አስፈልገህም። ሳልቪቭን አርሚ የተባለው ድርጅት መሥራች፣ ዊልያም ቡዝ እንዲህ አሉ፡- «የአንድ ሰው ኃይል ወይም ሥልጣን ታላቅነት መለኪያ፣ ራሱን ለእግዚአብሔር ያስገዛበት ልክ ነው።»

እግዚአብሔር የሚገለገለው እራሳቸውን ባስገዙለት ሰዎች ነው። ማርያም የኢየሱስ እናት ትሆን ዘንድ እግዚአብሔር የመረጣት፣ ተስጥኦ፣ ሀብት ወይም ውበት ስለነበራት ሳይሆን፣ ሙሉ በሙሉ ለእርሱ ስለተገዛች ነው። የሚሆን የማይመስለውን የእግዚአብሔር ዕቅድ መልእክ ከገለጠላት በኋላ፣ በእርጋታ እንዲህ አላች፡- «እነሆ፣ እኔ የጌታ ባሪያ፣ እንደቃልህ ይሆንኋለሁ» ሉቃስ 1÷38። እንደተገዛ ሕይወት በእግዚአብሔር እጅ ውስጥ ብርቱ መገልገያ የሚሆን ነገር የለም። «እንገዲህ ራሳቸውን በእግዚአብሔር ስስገዙ» ያዕ. 4÷7።

ተመራጩ የሕይወት መንገድ። ማንኛውም ሰው በመጨረሻ ለአንድ ነገር ወይም ሰው ይገዛል። ለእግዚአብሔር የማትገዛ ከሆንህ፣ ለሌሎች ሰዎች አሳቦችና ምኞቶች፣ ለገንዘብ፣ ለብስጭት፣ ለፍርሃት፣ ለገዛ ክራትህ ወይም

ትዕቢትህ፤ ለፍትወት ምኞት ወይም ለእኔነትህ ትገዛለህ። የተፈጠርከው፤ እግዚአብሔርን እንድታመልከው ነው። ካላመለከው፤ ሕይወትህን የምታስገዛ ላቸው ሌሎች ጣኦታትን ትፈጥራለህ። ራስህን ለማን ማስገዛት እንደሚኖርብህ የመምረጥ ነፃነት አለህ፤ ምርጫህ ከሚያስከትለው የመጨረሻ ውጤት ግን ነፃ አይደለም። ኢ. ስታንሌይ ጆንስ የተባሉ ፀሐፊ፡- «እራስህን ለክርስቶስ ካሳስገዛህ፤ በምስቅልቅል ነገር ትገዛለህ» ብለዋል።

ለእግዚአብሔር መገዛት፤ ከሁሉ የተሻለ ሳይሆን፤ ብቸኛው የሕይወት መንገድ ነው። ሌላ መንገድ የለም። ሌሎቹ መንገዶች ወደ ተስፋ መቁረጥ፤ ብስጭትና ራስን ማጥፋት ነው የሚያደርሱት። መጽሐፍ ቅዱስ መገዛትን፤

«እንደባለ ስምሮ የምታቀርቡት ስምወኃችሁ ነው» ሮሜ 12፡1 ይለዋል። ሕይወትህን ለእግዚአብሔር ማስገዛት፤ ስሜታዊና የሞኝነት ውሳኔ ሳይሆን፤ የአዋቂነት ድርጊት፤ እንዲሁም በሕይወትህ ሙሉ ከምታደርጋቸው ነገሮች ሁሉ ይበልጥ፤ ስለተዋደነትና ኃላፊነት የተሞላበት ነው። ለዚህ

ለእግዚአብሔር መገዛት ከሁሉ
የተሻለ ሳይሆን፤ ብቸኛው
የሕይወት መንገድ ነው። ለላ
መንገድ የለም

ነው ጳውሎስ፡- «ዓላማችን እርሱን ደስ ማሰኝት ነው» 2ቆሮ. 5፡9 ያለው። ከምንጊዜውም ይልቅ ብልህ የሆንክበት ጊዜ፤ ለእግዚአብሔር ጥሪ አቤት ያልከበት ነው።

አንዳንዴ ድርጊቱ ዓመታት ሊወስድ ይችላል። ቢፈጅም፤ እግዚአብሔር ለሕይወትህ ያለውን በረከት የሚያግዱት፤ ሌሎች ሰዎች ሳይሆኑ፤ እራስህ ማለት የግል ፈቃድህ፤ ግትር ከራትህና ግላዊ ፍላጎትህ መሆናቸውን ትረዳለህ። በራስህ ዕቅድ ላይ እያተኮርክ፤ እግዚአብሔር ለሕይወትህ ያለውን ዓላማ ልትፈፅም አትችልም።

እግዚአብሔር ጥልቅ ሥራውን በአንተ የሚፈፅም ከሆነ፤ እንዲህ ነው የሚጀምረው። ስለዚህ ሁሉንም ለእግዚአብሔር ስጠው፤ ያለፈ ፀዕትህን፤ የአሁን ችግሮችህን፤ የወደፊት ምኞቶችህን፤ ፍርሃቶችህን፤ ህልሞችህን፤ ድካሞችህን፤ ልማዶችህን፤ ጉዳዮችህንና የሚያውኩህን ነገሮች ሁሉ ለእርሱ ስጠው። የሕይወትህን አቅጣጫ መሪ ለኢየሱስ ልቀቅለት። አትፍራ፤ በርሱ ቁጥጥር ሥር ያለ ነገር ሁሉ ከቁጥጥር ውጭ ሊሆን አይችልም። ኢየሱስ ጌታህ ከሆነ፤ ማንኛውንም ነገር ትችላለህ። እንደ ጳውሎስም እንዲህ ትላለህ፡- «ኃይልን በሚሰጠኝ በእርሱ ሁሉን ማድረግ እችላለሁ» ፊልጵ. 4፡13።

የጳውሎስ መገዛት (መማረክ) የተከናወነው፤ በደማስቆ መንገድ ላይ በመንገዝ

ላይ ሳለ፣ ጋይለኛ ብርሃን አንፀባርቆበት ከወደቀ በኋላ ነው። ሌሎቻችንን በተመለከተ እግዚአብሔር የሚገናኘን ቀለል ባለ መንገድ ይሆናል። ያም ሆነ ይህ፣ መገዛት የአንድ ጊዜ ድርጊት አይደለም። ጳውሎስ እንዲህ ብሏል፡- «እኔ በየቀኑ አሞታለሁ» 1ቆሮ. 15÷31። የመስጠት ወይም የመገዛት አንድ ወቅት አለ፤ የመገዛት ልምምድ ደግሞ አለ፤ ድርጊቱ የማያቋርጥና የዕድሜ ልክ ነው። የሕያው መስዋዕት ችግሩ፣ ከመሰዊያው ላይ ተንሸራትቶ ለመውረድ መቻሉ ነው። ስለዚህ፣ ሕይወትህን በቀን አምሳ ጊዜ መስጠት ወይም ማስገዛት ይኖርብህ ይሆናል። ዕለታዊ ልምድ ልታደርገው ይገባል። ኢየሱስ እንዲህ ይላል፡- «በኋላዬ ሲመጣ የሚፈልገውን ማንም ቢኖር ራሱን ይካድ፣ መስቀሉንም በየዕለቱ ተሸክሞ ይክተለኝ» ሉቃስ 9÷23።

ላስጠንቅቅህ፤ ሙሉ በሙሉ በተሰጠ ወይም በተገዛ ሕይወት ለመኖር ስትወስን፣ ውሳኔህ ይፈተናል። አንዳንዴ የማይመች፣ ለው የማይወደው፣ ዋጋ የሚያስከፍልና የማይቻል ይመስል ይሆናል። ለማድረግ ከምትፈልገው ነገር ተቃራኒ የሆነን ነገር ማድረግ ሊሆንም ይችላል።

ከሀያኛው መቶ ክፍለ ዘመን ታላላቅ ክርስቲያን መሪዎች አንዱ፣ ቢል ብራይት የተባሉና የካምፓስ ክሩሴይድ ፎር ክራይስት ድርጅት መሥራች ናቸው። በዓለም ዙሪያ ባሉ የድርጅቱ አገልጋዮች፣ በሚሠራጩ «አራቱ መንፈሳዊ ሕጐች» በሚለው ትራክትና፣ የኢየሱስ ፊልም (ብዛታቸው ከአራት ቢሊዮን በላይ የሆነ ሰዎች ተመልክተውታል)፣ ዓማካይነት ከ150 ሚሊዮን በላይ የሆኑ ሰዎች ወደ ክርስቶስ መጥተዋል፤ ዘላለም በመንግሥተ ሰማያት ይሆናሉ።

አንድ ጊዜ ቢልን እንዲህ በማለት ጠየቅኳቸው፡- «ለምንድነው እግዚአብሔር የተጠቀመብዎትና ሕይወትዎን ይህን ያህል የባረከው?»፤ እሳቸውም «ወጣት ሳለሁ ከእግዚአብሔር ጋር ተዋዋልኩ። ውሉን ጽፌ ግርጌው ላይ ስሜን ፈረምኩበት። ውሉም እንዲህ ይላል <ከዛሬ ጀምሮ የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ ነኝ >» ብለው መለሱልኝ።

እንዲህ ያለ ውል ከእግዚአብሔር ጋር ተፈራርመህ ታውቃለህ? ወይስ በሕይወትህ የፈለገውን የማድረግ መብቱን በተመለከተ አሁንም ከእግዚአብሔር ጋር በመከራከርና በመታገል ላይ ነህ? ለእግዚአብሔር ፀጋ፣ ፍቅርና ጥበብ የመገዣህ ጊዜ አሁን ነው።

አሥረኛ ቀን
ሰለጻላማዬ ሳስብ

ሳሰላስለው የሚገባ ጉዳይ፡- የእምልኮ ዋናው ነገር መገዛት ነው።

ሳስታውሰው የሚገባ ጥቅስ፡- «በወተቻችሁንም .. ከሞት ጩኔ
ሕይወት እንደተሻገረ ሰዎች እድርጋችሁ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር
አቅርቡ» ሮሜ 6+13።

ልብ ልለው የሚገባ ጥያቄ፡- ለእግዚአብሔር ያላስገዛሁት
የሕይወቴ ክፍል የቱ ነው?

የእግዚአብሔር የቅርብ ወዳጆች መሆን

የእግዚአብሔር ጠባቶች ማን በልዩ ስጦታ ጋር ከተረቀን፤
ዕርቅን ካገኘን በኋላ በዚህ ወይትም መዳኘትን እንዲት

የባቀ ስይሆንም!

ሮማ 5:10

እግዚአብሔር የቅርብ ወዳጅህ ሊሆን ይፈልጋል።

ከእግዚአብሔር ጋር ያለህ ግንኙነት ብዙ ገጽታዎች አሉት። እርሱ ፈጣሪህ፣ ሠሪህ፣ ጌታህ፣ ገዢህ፣ ፈራጅህ፣ ነፃ አውጪህ፣ አባትህ፣ አዳኝህና ከዚህም በላይ ነው፤ መዝ. 94+6፤ 135+3፤ ዮሐ. 13+13፤ ይሁዳ 1+4፤ 1ዮሐ. 3+1፤ ኢሳ. 33+22፤ 47+4፤ መዝ. 89+26። አስገራሚው እውነት ግን ኃያሉ እግዚአብሔር ወዳጅህ ለመሆን መጓጓቱ ነው።

እግዚአብሔር ከሰው ጋር ያለውን ትክክለኛ ግንኙነት ኤደን ገነት ውስጥ ከነበረው ሁኔታ እንመለከታለን። አዳምና ሄዋን ከእግዚአብሔር ጋር ቅርብ ወዳጅነት ነበራቸው። መንፈሳዊ ወግ፣ ሥርዓቶች ወይም ሃይማኖት ሳይሆን፣ በእግዚአብሔርና እርሱ በፈጠራቸው ሰዎች መካከል በፍቅር ላይ የተመሠረተ ግንኙነት ብቻ ነበር ያለው። አዳምና ሄዋን የበደለኝነት ስሜትና ፍርሃት ሳያግዳቸው በእግዚአብሔር ደስተኞች ሊሆኑ፣ እርሱም በእነርሱ ደስ ይለው ነበር።

ከእግዚአብሔር ጋር የማያቋርጥ ግንኙነት እንዲኖረን ሆነን ነበር የተፈጠርነው። ነገር ግን፣ በኃጢአት ምክንያት ይህ ዓይነቱ ግንኙነት ተቋ

ረጠ። በብሉይ ኪዳን ዘመን ከእግዚአብሔር ጋር እንደዚህ ያለ ወዳጅነት የነበራቸው ሰዎች ጥቂት ነበሩ። ሙሴና አብርሃም የእግዚአብሔር ወዳጆች ተብለው ነበር። ዳዊት፣ በእግዚአብሔር «እንደልቤ የሆነ ሰው» ተብሏል። ኢዮብ፣ ሄኖክና ኖህ የእግዚአብሔር የቅርብ ወዳጆች ነበሩ ዘፀ. 33+11፣ 17፣ 2ቆሮ. 20+7፣ ኢሳ. 41+8፣ ያዕ. 2+23፣ ሐዋ. 13+22፣ ዘፍ. 6+8፣ 5+22፣ ኢዮ. 29+4። ይሁን እንጂ፣ በብሉይ ኪዳን በአብዛኛው የሚታየው፣ ከእግዚአብሔር ወዳጅነት ይልቅ እግዚአብሔርን መፍራት ነበር።

ከዚያም ኢየሱስ ሁኔታውን ለወጠው። የጋጢአታችንን ዕዳ በመስቀል ላይ በከፈለ ጊዜ፣ ከእግዚአብሔር የመለየታችን ተምሳሌት የሆነው የቤተመቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከታች ተተረተረ። ይህ የሚያመለክተው፣ እንደገና በቀጥታ ወደ እግዚአብሔር ለመግባት የተቻለ መሆኑን ነው።

ከእግዚአብሔር ለመገናኘት እንደ ብሉይ ኪዳን ካህናት የብዙ ሰዓታት ዝግጅት ሳያስፈልገን፣ በማንኛውም ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ

እንችላለን። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡-

አሥራ አንደኛ
ቀን

የእግዚአብሔር

የቅርብ

ወዳጆች መሆን

«ይህ ብቻ ስይደለም። ነገር ግን ስሁን ዕርቅን ባገኘ ንበት በጌታችን በኢየሱስ በኩል በእግዚአብሔር ደገም ሐላት እናደርጋለን» ሮሜ 5+11። ከእግዚአብሔር ፀጋና ከኢየሱስ መስዋዕትነት የተነሣ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ለመወዳጀት ይቻላል፡- «ይህ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው፣ እርሱ በክርስቶስ ስማካይነት ከራሱ ጋር ስስታረቀን»

2ቆሮ. 5+18። «ኢየሱስ ክርስቶስ የእኔ ወዳጅ» ይላል አንድ የቆየ መዝሙር። ከሥላሴ ሦስት አካላት ጋር ወዳጅነትና ግንኙነት እንድንመሠርት የሚጋብዘን ግን እግዚአብሔር ነው፣ አብ 1ዮሐ. 1+3 ፣ ወልድ 1ቆሮ. 1+9፣ መንፈስ ቅዱስ 2ቆሮ. 13+14።

ኢየሱስ እንዲህ አለ፡- «ከእንገዲህ ስገዳጋዮች ስወላቸውም፣ ስገዳጋይ ጌታው የሚሠራውን ስያውቅምና፣ ነገር ግን ከሰባቲ የሰማሁትን ሁሉ ስለ ገበጽሁላቸው ወዳጆች ብያችኋለሁ።» ዮሐ. 15+15። በዚህ ጥቅስ፣ «ወዳጆች» የሚለው ቃል የሚያመለክተው፣ ጊዜያዊ ትውውቅን ሳይሆን፣ መቀራረብና መተማመን ያለበትን ሀብረት ነው። በንጉሥ ቤተ መንግሥት፣ አገልጋዮች እንደፈለጉ ወደ ንጉሡ ለመቅረብ አይችሉም። ቤተ ሰቦቹና ታማኝ ወዳጆቹ ግን፣ ቅርብ ግንኙነት የማድረግ፣ በቀጥታ ወደ እርሱ የመግባትና ምስጢራዊ ነገሮችን የመለዋወጥ ዕድል ይኖራቸዋል።

እግዚአብሔር የቅርብ ወዳጁ ሊያደርገኝ መፈለጉ፣ ከእኔምሮ በላይ የሆነ

ነገር ነው። ቢሆንም መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ሰው ቀናተኛ የሆነ አገዚአብሔር ቅንዓት ያለው አምላክ ነውና ለሰው አምላክ አትሰገድ» ዘፀ. 34+14።

እግዚአብሔር በቅርብ እንድናውቀው ይፈልጋል። እንደውም የሕይወታችንን ዝርዝር ጉዳዮች ጨምሮ፤ ዓለማትን በእቅዱ የሠራቸውና ታሪክን ያመቻቸው ወዳጆቹ እንድንሆን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «የሰውን ዘር ሁሉ ከሕንድ ወገን ፈጥሮ፤ በምድር ባይ እንዲኖሩ አደረገ፤ የዘመናቸውን ልክና የመኖሪያ ሥፍራቸውንም ዳርቻ ወሰነባቸው። ይኸውም ሰዎች እግዚአብሔርን ፈልገው ተመራምረው ምናልባት ያገኙት እንደሆነ ብሎ ነው» ሐዋ. 17+26-27።

እግዚአብሔርን ማወቅና መውደድ ትልቁ ዕድላችን ሲሆን፤ መታወቅና መወደድ ደግሞ ለእግዚአብሔር ትልቅ ደስታን ይሰጠዋል። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- «የሚመካ ገን እኔ እግዚአብሔር እንደሆንሁ በማወቁና በምድር ባይ ምህረትን፤ ፍትህንና ጽድቅን የማደርግ መሆኔን በመረዳቱ፤ በዚህ ይመካ፤ እኔ በነዚህ ነገሮች እደስታለሁ» ኤር. 9+24።

ሁሉን ቻይ፤ የማይታይ እንዲሁም ፍፁም በሆነ እግዚአብሔርና፤ ውሱንና ኃጢአተኛ በሆነ ሰብዓዊ ፍጡር መካከል ቅርብ ወዳጅነት ሊፈጠር ይቻላል ብሎ ማለቱ ያስቸግራል። በጌታና አገልጋይ፤ ፈጣሪና ፍጡር፤ ወይም በአባትና ልጅ መካከል ያለውን ግንኙነት መረዳቱ ይቀላል። እግዚአብሔር ወዳጁ ሊያደርገን ፈለገ ሲባል ግን ምን ማለት ነው? መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱትን የእግዚአብሔር ወዳጆች ሕይወት በመመርመር የእግዚአብሔር ወዳጅ የመሆንን ስድስት ምስጢሮች እንማራለን። በዚህ ምዕራፍ ሁለቱን ምስጢራት፤ የቀሩትን አራቱን ደግሞ በሚቀጥለው እናያቸዋለን።

የእግዚአብሔር የቅርብ ወዳጅ መሆን

በማያቋርጥ መነጋገር። በሳምንት አንድ ቀን ወደ ቤተ ክርስቲያን በመሄድ ወይም በየዕለቱ የፅሞና ጊዜ እንዲኖርህ በማድረግ እንኳን በፍፁም ከእግዚአብሔር ጋር የቅርብ ግንኙነት ልታሳድግ አትችልም። ከእርሱ ጋር ወዳጅነት የምትመሠርተው፤ የሕይወት ገጠመኞችህን ሁሉ ለርሱ በማዋየት ነው።

በእርግጥ ከእግዚአብሔር ጋር የመገናኛ ዕለታዊ የጽሞና ጊዜ ልምድ መመሥረቱ ጠቃሚ ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር በጊዜ ለሌዳህ ከያዝከው ቀጠሮ የበለጠ ነገር ይሻል።

እግዚአብሔርን ማወቅና መውደድ ትልቁ ዕድላችን ሲሆን፤ መታወቅና መወደድ ደግሞ ለእግዚአብሔር ትልቅ ደስታን ይሰጠዋል።

በእነቅስቃሴዎችህ፤ በንግግሮችህና በምታስባቸው ነገሮች ውስጥ እንኳን ሳይቀር እንድታስገባው ይፈልጋል። በቀን ውስጥ በማንኛውም ሰዓት ስለምታከናውነው ወይም ስለምታስበው ነገር ገደብ በሌለውና በማያቋርጥ ሁኔታ ከእርሱ ጋር ልትወያይ ትችላለህ። «ሳታቋርጡ ፀልዩ» 1ቆሮ. 5፥17 ሲል፤ እየተገበያየን፤ በመኪና እየተጓዝን፤ ሥራ እየሠራን ወይም ማንኛውንም ዕለታዊ ተግባር እያከናወንን ከእግዚአብሔር ጋር እንድንወያይ ማዘዙ ነው።

የተለመደው የተሳሳተ አመለካከት፤ «ከእግዚአብሔር ጋር ጊዜ ማሳለፍ» ማለት ከእርሱ ጋር ሰብቻ መሆን የሚለው ትርጉም ነው። እርግጥ ኢየሱስ በምሳሌነት እንዳሳየን፤ ከእግዚአብሔር ጋር የብቻ ጊዜ ያስፈልገናል። ይህ ከእንቅልፍ ሌላ ካለህ ጊዜ አጅግ ትንሹ ነው። እግዚአብሔር በምታከናውነው ነገር ውስጥ ድርሻ እንዲኖረው ከጠየቅኸውና፤ እዚያ መገኘቱ ከተሰማህ፤ የምታደርገው ነገር ሆኖ «ከርሱ ጋር ጊዜ ማሳለፍ» ሊሆን ይችላል።

ከእግዚአብሔር ጋር የማያቋርጥ ውይይት ማዳበርን ለመማሪያነት የተጻፈ ዓይነተኛ መጽሐፍ፤ *የእግዚአብሔርን መገኘት መለማመድ* (Practicing The presence of God) የሚለው ነው። መጽሐፉ የተዘጋጀው በእሥራ ሰባተኛው መቶ ክፍለ ዘመን በአንድ የፈረንሳይ ገዳም ውስጥ ምግብ አብሳይ በሆነ ትሁት ሰው ነው። ሰውዬው፤ ወንድም ላውረንስ ይባል ነበር። ላውረንስ፤ ምግብ ማዘጋጀትና ዕቃ ማጠብን የመሰሉ የተለመዱና ዝቅተኛ ሥራዎችን፤ እግዚአብሔርን ወደማመ ስንኛነትና ከእርሱ ጋር ህብረት ወደ መፍጠሪያ ክንውንነት የመለወጥ ችሎታ ነበረው። በእርሱ አገላለጥ ከእግዚአብሔር ጋር ወዳጅነት የመፍጠሪያው ቁልፍ፤ የምታደርገውን ነገር መቀየሩ ሳይሆን፤ ስለምታደርገው ነገር ያለህን ስ መለካክት መለወጥ ነው። ብዙውን ጊዜ ለራሱህ የምታደርጋቸውን፤ ማለት መመገብን፤ መታጠብን፤ መስራትን፤ መዝናናትን ወይም ማጽዳትን የመሳሰሉ ነገሮችን፤ ለእግዚአብሔር ማድረግን ጀምር።

እግዚአብሔርን ለማምለክ ይቻላን ዘንድ ዕለታዊ ተግባሮቻችንን «ወደ ጎን ማድረግ»፤ አለብን የሚል ስሜት ብዙ ጊዜ ይሰማናል። የዚህ ምክንያቱ እርሱ ሁል ጊዜ ከኛ ጋር መሆኑን አለመለማመዳችን ብቻ ነው። ወንድም ላውረንስ በሕይወት ተራ ተግባራት ዓማካይነት እግዚአብሔርን የማምለኩን ነገር ቀላል ሆኖ አግኝቶታል። ለመንፈሳዊ አምልኮ የተለየ ፀጥታ ወዳለው ሥፍራ መሄዱ አላስፈለገውም።

ይህ ነው የእግዚአብሔር እቅድ። ኤደን ገነት ውስጥ አምልኮ በስብሰባ መልክ የሚካሄድ ሳይሆን፤ የማያቋርጥ ድርጊት ነበር። አዳምና ሄዋን ከእግዚአብሔር ጋር የሁል ጊዜ ግንኙነት ነበራቸው። እግዚአብሔር ሁል ጊዜ አብሮህ

ስለሆነ፤ አሁን ካለህበት ይልቅ ለእርሱ የሚቀርበው ሥፍራ የለም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ከሁሉ በባይ የሆነ፤ በሁሉም የሚሠራ፤ በሁሉም የሚኖር ለባት የሆነ ሕንድ ስምዳክ ስለ » ኤፌ. 4+6።

የወንድም ላውረንስ ሌላ ጠቃሚ አሳብ፤ ረጅም ጊዜ ከሚወስድ ውስብስብ ፀሎት ይልቅ፤ በተከታታይነት ቀኑን ሙሉ ውይይታዊ የሆኑ አሜጭር ጸሎቶች ሲያደርጉ መዋሉ ይመረጣል የሚል ነው። ትኩረት ስለማድረግና የሚበታተን አሳብን ስለ መሰብሰብ ሲናገር ደግሞ እንዲህ ይላሉ፡- «በጸሎት ጊዜ ብዙ መናገር ለአሳብ መበታተን ምክንያት ስለሚሆን፤ ብዙ ቃላት እንድትጠቀም አልመክርህም »። የትኩረት እጥረት ባለበት በዚህ ዘመን፤ ጸሎትን ግልጥና አጭር ስለማድረግ ከ450 ዓመት በፊት የተሰጠ ይህ ምክር አግባብነት አለው።

መጽሐፍ ቅዱስ «ሳታቋርጡ ይዘዱ» 1ተሰ. 5+17 ይለናል። ይህን ማድረግ እንዴት ይቻላል? የሚቻልበት አንዱ መንገድ፤ ክርስቲያኖች ለዘመናት እንዳደረጉት፤ ቀኑን ሙሉ «የእስትንፋስ ጸሎት» መጸለይ ነው። በአንድ ትንፋሽ ለኢየሱስ ልትደግመው የሚቻልህ

አጭር ዐረፍተ ነገር ወይም ቀላል ሀረግ ምረጥ ። «ስእኔ ጋር ነህ»፤ «ፀጋህን አግኝቻለሁ»፤ «በእንተ እታመናለሁ»፤ «ላውቅህ እፈልጋለሁ»፤ «የእንተ ነኝ»፤ «አንድታመንብህ እርዳኝ» የሚሉትንና የመሳሰሉትን። በተ

እግዚአብሔር በምታከናውነው ነገር ውስጥ ደርሻ እንዲኖረው ከጠየቅኸውና መገኘቱ ከተሰማህ፤ የምታደርገው ነገር ሁሉ «ከእርሱ ጋር ጊዜ ማሳሰፍ» ሲሆን ይቸላል።

ጨማሪም አንድ አጭር አንቀጽ ከመጽሐፍ ቅዱስ ልትጠቀም ትችላለህ፡- «ለእኔ ሕይወት ክርስቶስ ነው»፤ «ፍፁም አትተወኝም»፤ «እንተ አምላኬ ነህ» የሚሉትንና የመሳሰሉትን። ወደ ልብህ ጠልቀው እንዲገቡ በተቻለህ መጠን ሁል ጊዜ ጸልያቸው። ዓላማህ እግዚአብሔርን ለመቆጣጠር ሳይሆን፤ እሱን ለማክበር ስለመሆኑ እርግጠኛ ሁን።

የእግዚአብሔርን በአጠገብህ መኖር መለማመዱ፤ ልታሳድገው የሚቻልህ ልማድና ጥበብ ነው። ሙዚቀኞች ዘና ብለው ሙዚቃ መጫወትን ለመልመድ በየዕለቱ ጥበቡን እንደሚያጠኑ፤ አንተም በየዕለቱ በተለያዩ ጊዜ ስለ እግዚአብሔር ማሰብን ለመማር እራስህን ማስገደድ አለብህ። አእምሮህ እግዚአብሔርን እንዲያስታውስ አስልጥነው።

በመጀመሪያ፤ እግዚአብሔር ከእንተ ጋር መሆኑን በቋሚነት የሚያስታውሱህ (አስታዋሾችን) መፍጠር ያስፈልግሃል። የሚታዩ አስታዋሽ ነገሮችን

በዙሪያህ በማስቀመጥ ጀምር:: «እግዚአብሔር ስሁን ስእነና ከእኔ ጋር ስላለ» የሚል ትንሽ ማስታወሻ አዘጋጅተህ አጠገብህ ልታኖር ትችላለህ:: ቤኔዲክት የተባለውን የሥነ-መለኮት ሰው አስተምህሮ የሚከተሉ መነኮሳት «የሰዓቴን ጸሎት» ያስታውሳቸው ዘንድ ደወል ባለው የሰዓት ድምፅ ይጠቀማሉ:: እንተም አስታዋሽ ድምፅ የሚያሰማ ሰዓት ወይም ስልክ ካለህ! ልትጠቀምበት ትችላለህ:: እንዳንዴ የእግዚአብሔር አብሮህ መገኘት ይሰማሃል! እንዳንዴ ደግሞ አይሰማህም::

በነዚህ ሁሉ ውስጥ የእግዚአብሔር መገኘት እንዲሰማህ የምትሻ ከሆንክ! ቁም ነገሩን ስተሃል:: እግዚአብሔርን የምናመሰግነው መልካም ስሜት እንዲሰማን ሳይሆን መልካም ነገርን ለማድረግ ነው:: ዓላማህ ወይም ግብህ ስሜት ሳይሆን? እግዚአብሔር ሁልጊዜ አብሮህ ስለመገኘቱ አውነት የማያቋርጥ ግንዛቤ ያለህ መሆኑ ነው:: ይህ ነው የእምልኳዊ ሕይወት አኗኗር::

በማያቋርጥ ጥሞና ማሰላሰል:: ከእግዚአብሔር ጋር ወዳጅነት የመመስረቻው ሁለተኛ መንገድ! ቀኑን ሙሉ ስለ ቃሉ ማሰብ ነው:: ይህ ድርጊት ማለሳለል የሚባል ሲሆን! መጽሐፍ ቅዱስም ስለ እግዚአብሔር ማንነት!

ስለ አደረጋቸውና ስለ ተናገራቸው ነገሮች እንድናሰላስል በተ

ደጋጋሚ ያስገነዝበናል መዝ. 22+24! 142+5! 144+5! ኢያሱ

1+8! መዝ. 1+2::

እግዚአብሔር የሚናገረውን ሳንረዳ ወዳጆቹ ልንሆን እንችልም:: ሳታውቀው ልትወደው! ቃሉን ሳትረዳም ልታውቀው አትችልም:: መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል:- «እግዚአብሔር በሉቃ 27፡11 ያለውን በዚያም በቃሉ ዓማካይነት ራሱን ሰላሙኤል ገሰጠ» 1ኛው. 3+21:: እግዚአብሔር ዛሬም በዚሁ መንገድ ይጠቀማል::

መጽሐፍ ቅዱስን በማጥናት ቀኑን ሙሉ ባታላልፍም! ያነበብካቸውን ወይም ያጠናሃቸውን ጥቅሶች እያሰላሰልካቸው ልትውል ትችላለህ::

ጥሞና በገለልተኛ ሥፍራ በሚኖሩ መነኮሴዎች ወይም መናጃች የሚከናወን አስቸጋሪና ምስጢራዊ የእምልኮ ሥርዓት እንደሆነ ተደርጎ ብዙ ጊዜ የተሣሣተ ግንዛቤ ይሰጠዋል:: ጥሞና ያተኮረና የተሰላሰበ ማሰላሰል ሲሆን! ማንም ሊማረውና የትም ሆኖ ሊጠቀምበት ይችላል::

እንድን ችግር በመደጋገም በእእምሮህ ካሰላሰልከው! ያ መጨነቅ ይበላል:: ስለ እግዚአብሔር ቃል በመደጋገም ስታሰላስል ግን! ድርጊቱ ጥሞና ይባላል:: መጨነቅን ካወቅህ! ጥሞናንም ታውቅበታለህ! ማድረግ ያለብህ! ትኩረትህን ከችግርህ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች መቀየር ነው:: በእግዚአብሔር ቃል

ላይ ይበልጥ ጥምና ካደረግህ፤ የሚያስጨንቅህ ነገር ያነሰ ይሆናል።

እግዚአብሔር ኢዮብንና ዳዊትን እንደወዳጆቹ የቆጠራቸው፤ ቃሉን ከምንም ይልቅ በማክበራቸው ነው። ያለ ማቋረጥ፤ ቀኑን ሙሉ ስለ ቃሉ ያስቡ ነበር። ኢዮብ እንዲህ ብሏል ፡- «ከአፍ ከመጣው ትዕዛዝ ስፈራቅሁም፤ የአንደበቱን ቃል ከዕለት እንጀራዬ ስብ፤ ይደረሰሁ» ኢዮብ 23+12። ዳዊት ደግሞ እንዲህ አለ፡- «አቤቱ ሕገህን ምንኛ ወደደሁ፤ ቀኑን ሙሉ ስብ፤ አስባስባሰሁ።» መዝ. 119+97። «ሥራህን ሁሉ ስብ፤ አስባስባሰሁ፤ ደንቅ ሥራህን ሁሉ ስብ፤ አስባስባሰሁ» መዝ. 77+12።

የተወዳጁ ሰዎች ምስጢር እንደሚጋሩ፤ አንተም ቀኑን ሁሉ ስለቃሉ የማለ ላሰል ልምድን ብታዳብር፤ እግዚአብሔርም ምስጢሩን ያካፍልሃል። ምስጢሩን ለአብርሃም ነግሮታል። ለዳንኤል፤ ለጳውሎስ፤ ለደቀ መዛሙርት እና ለሌሎቹም እንዲሁ አድርጓል፤ ዘፍጥ. 18+17፤ ዳን. 2+19፤ 1ቆሮ. 2+7-10።

መጽሐፍ ቅዱስ ካነበብክ፤ ስብከት ከሰማህ ወይም ቴፕ ካዳመጥክ በኋላ ችላ ብለህ አትሂድ። ደጋግመህ በማሳሳል እውነቱን በእምሮህ ከልሰው። እግዚአብሔር የተናገረውን ቃል ይበልጥ በከለስከው ቁጥር ብዙ ሰዎች የሚያመልጣቸውን የሕይወት «ምስጢር» ይበልጥ ትረዳለህ። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «እግዚአብሔር ምስጢሩን ከሚፈረት ወዳጆቹ ስይሰጡም፤ ኪዳንንም ይገልጥላቸዋል» መዝ. 25+14።

በሚቀጥለው ምዕራፍ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ወዳጅነት ማሳልበትን በተመለከተ አራት ተጨማሪ ምስጢሮችን እንማራለን። ነገር ግን እስከ ነገ አትጠብቅ። ከእግዚአብሔር ጋር ተደጋጋሚ ውይይት ማድረግንና ቃሉን ያለ ማቋረጥ ማሰላሰልን ዛሬውኑ ጀምር። ጸሎት ለእግዚአብሔር አንድትናገር ያደርግህል፤ ጥምና ደግሞ እግዚአብሔር እንዲያናግርህ ያደርገዋል። ሁለቱም የእግዚአብሔር ወዳጅ ለመሆን እጅግ አስፈላጊዎች ናቸው።

አሥራ አንደኛ ቀን

ስለ ዓላማዬ ሳስብ

ላለላለው የሚገባ ጉዳይ :- እግዚአብሔር የቅርብ ወዳጅ ለመሆን ይፈልጋል።

ላስታውሰው የሚገባ ጥቅስ:- «እግዚአብሔር ምስጢሩን ከሚፈረት ወዳጆች አይሰጠውም፤ ኪዳኑንም ይገልጥላቸዋል» መዝ. 25÷14።

ልብ ልለው የሚገባ ጥያቄ:- ስለ እግዚአብሔር ማሰብንና ቀኑን ሙሉ ከእርሱ ጋር መነጋገርን ለማስታወስ ምን ላድርግ?

ከእግዚአብሔር ጋር ወዳጅነትህን ማሳደግ

በቅን ሰው ግን ምስጢሩን ይገልጥሰታል ።

ምሳሌ 3፥32

ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ፣ እርሱም ወደ

እናንተ ይቀርባል ።

ያሴ. 4፥8

ወደ እግዚአብሔር ያለህ ቀረቤታ ልትቀርበው በመረጥከው ልክ ነው።

እንደማንኛውም ወዳጅነት፣ ከእግዚአብሔር ጋር ያለህን ወዳጅነት ለማሳደግ መጣር አለብህ። በአጋጣሚ የሚሆን ነገር አይደለም። ፍላጎት፣ ጊዜና ብርታትን ይጠይቃል። ከእግዚአብሔር ጋር ጥልቅና የቀረበ ግንኙነት እንዲኖርህ ከፈለክ፣ ስሜትህን ለእርሱ በታማኝነት ማካፈልን ልመድ፣ አንድ ነገር ሲያገዛህ በእምነት አድርገው፣ እርሱ የሚወደውን መውደድን ተማር፣ ከሁሉም ይልቅ የእርሱን ወዳጅነት ፈልግ።

ለእግዚአብሔር እውነተኛ መሆንን መምረጥ አለብኝ። ከእግዚአብሔር ጋር ለሚኖር ጥልቅ ወዳጅነት የመጀመሪያው የማዕዘን ድንጋይ፣ ስለ ድካሞችህና ስሜቶችህ ፍፁም እውነተኛና ግልጥ መሆን ነው። ፍፁምነትን እግዚአብሔር ከእንተ አይጠብቅም፤ እውነተኛና ግልጥ መሆንን ግን በጥብቅ ይፈልገዋል። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከተጠቀሱት የእግዚአብሔር ወዳጆች አንዳቸውም እንኳን ፍፁም አልነበሩም። የእግዚአብሔር ወዳጅ የመሆኛው መስፈርት ፍፁምነት ቢሆን ኑሮ፣ ወዳጆቹ ለመሆን በፍፁም እንችልም ነበር። መልካሙ ነገር፣ ከእግዚአብሔር ፀጋ የተነሣ፣ ኢየሱስ አሁንም፡- «የጋጢለተኞች ወዳጅ» ማቴ. 11፥19 መሆኑ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱት የእግዚአብሔር ወዳጆች፣ ስሜታቸውን

በመግለጥ፤ ቅሬታቸውን ለፈጣሪያቸው በማሳወቅ፤ ውሳኔዎቹን በመንቀፍና በመከራከር የሚሰማቸውን በእውነተኛነት የሚገልጡ ነበሩ። በዚህ ግልጥነታቸው እግዚአብሔር የተቸገረ አይመስልም፤ እንደውም ድርጊታቸውን አበረታታ።

አብርሃም የሰዶም ከተማ ጥፋትን በተመለከተ ጥያቄ እንዲያነሣና እንዲደራደረው እግዚአብሔር ፈቅዷል። ከአምሳ ጻድቃን ሰዎች እስከ አሥር ብቻ ድረስ በመደራደር፤ ከተማይቱን ከጥፋት ለማዳን በሚያስፈልገው ጉዳይ ላይ ከእግዚአብሔር ጋር ተደራድሯል፤ ተሟግቷል።

ዳዊት «ረሳኸኝ»፤ «ጣልከኝ»፤ «ተውከኝ»፤ በማለት ያቀረባቸውን አቤቱታዎችም እግዚአብሔር በትእግስት አድምጧል። ኤርምያስ እግዚአብሔር እንዳታለለው በተናገረ ጊዜ፤ አልቀሰፈውም። ኢዮብ በሰቆቃው ጊዜ ምሬቱን እንዲናገር ተፈቅዶለት ነበር። በመጨረሻ ግን እውነተኛና ግልጥ በመሆኑ፤ እግዚአብሔር ተሟግቶለታል። ጓደኞቹን ግን እውነተኞች ባለመሆናቸው ገስጿቸዋል። እንዲህ ነው ያላቸው፡- «እንደአገፊጋይ እንደ ሲዮብ ስለ እኔ ቅን ነገር ስላልተናገረኝ ... አገፊጋይ ሲዮብ ስለ እናንተ ይጸልያል፤ እኔም ጸሎቱን አቀበላለሁ» ኢዮብ 42፥7-8።

ግልጥ ወዳጅነት በታየበት አንድ አስገራሚ ምሳሌ ውስጥ ዘፀ. 33፥1-17፤ እግዚአብሔር በእስራኤል አለመታዘዝ ምክንያት የተሰማውን ቁጣ በግልጥ ተናግሯል። የተስፋይቱን ምድር ለእስራኤላውያን ለመስጠት የገባውን ቃል የሚያከብር መሆኑን ለሙሴ ከገለጠለት በኋላ፤ ነገር ግን በምድረበዳው ከእነርሱ ጋር እንዲት እርምጃ ወደ ፊት የማይራመድ መሆኑን አስረዳው። እንዳታከቱት በመግለጥ ስሜቱን ለሙሴ አስታወቀው።

ሙሴም እንደ እግዚአብሔር

ወዳጅነቱ በተመሳሳይ ግልጥነት እንዲህ አለ፡- «እነዚህን ሕዝብ ምራ ብለህ ነገረኸኝ ነበር፤ ከእ ጋር የምትልከው ማን እንደሆነ ግን ስላላወቅኸኝም፤...በእኔ ደስ ተሰኝተህ ከሆነ፤ ሕንተን እውቅህና ያስማቋረጥ

በፊትህ ሞገስ እገኝ ዘንድ ሕስተምረኝ፤ ይህ ሕዝብ የአንተ ሕዝብ መሆኑን

አስታውሱ። ... እግዚአብሔር <ሀልዎቲ ከአንተ ጋር ይሄዳል እረፍትም እስጥሳለሁ> ብሎ መሰለ ። ከዚያም ሙሴ <ሀልዎትህ ከእኔ ጋር ካልሄደ ከዚህ ሕትስደደን። አንተ ከእኛ ጋር ካልሄደህ፤ አንተ በእኔና በሕዝብህ መደሰትህን ሲላው እንዲት ያውቃል?>

ፍጹም እንደትሆን እግዚአብሔር

እይጠብቅም፤ ፍጹም ታማኝ

መሆንህን ግን በጥብቅ ይፈልገዋል።

አለ። እግዚአብሔርም ሙሉን፣ <በሕንተ ደስ ሰላሳንና በስም ሰላማውቅህ፤ የጠየቅ ኸውን ያንኑ አደርጋለሁ> አለው» ዘፀ. 33÷12-17።

እንዲህ ያለውን እውነተኛነትና ብርቱ ታማኝነት እግዚአብሔር ከአንተ ይቀበላልን? እንዴታ! እውነተኛ ወዳጅነት በግልጥነት ላይ ነው የሚመሠረተው። ደፍረት የሚመስል ነገርን እግዚአብሔር እንደ እውነተኛነት ያየዋል። በጥልቅ ስሜት የሚገለጡትን የወዳጆቹን ቃላት ያደምጣል። አታካች ሃይማኖታዊ ድግግሞሾች ግን ያሰለቁታል። ወዳጁ ለመሆን ትችል ዘንድ፤ ሊሰማህ

መራራነት ከእግዚአብሔር ጋር
ወዳጅነት እንዳይመሠረት
የማያገድ ትልቅ እንቅፋት
ነው።

ወይም ልትናገረው ስለሚገባህ ነገር ላይ ሆን፤ እውነተኛ ስሜትህን በማካፈል ግልጥ ልትሆንለት ይገባል። በሕይወትህ አንዳንድ ሁኔታዎች የተታለልክ መስሎህ ወይም ቅር የተሰኘ ህበት ነገር እንዳለ ተሰምቶህ፤ በእግዚአብሔር ላይ በድብቅ ተቆጥተህ፤

እንዲሁም ተበላጭተህ ከሆነ፤ ንስሐ መግባት ያስፈልግሃል። በሕይወታችን ላይ የሚደርስን ማንኛውንም ነገር እግዚአብሔር ለበጎ የሚጠቀምበት መሆኑን ወደ መረዳት ደረጃ እስከናድግ ድረስ፤ መልካችንን፤ ያለፈ ሕይወታችንን፤ መልስ ያላገኙ ጸሎቶቻችንን፤ ያለፉ ጉዳቶቻችንና እኛ እግዚአብሔር ብንሆን ኑሮ እንለውጣቸው የነበሩ ሌሎች ነገሮችን እናስብና በእግዚአብሔር ላይ ቅር እንሰኛለን። ሰዎች ብዙ ጊዜ ከሌሎች ለሚደርስባቸው ጉዳት እግዚአብሔርን ይወቅሳሉ። እንዲህ ያለው ነገር፤ ዊሊያም ባክስ የተባለው ጸሐፊ እንዳለው፤ «እግዚአብሔር ጋር ባለህ ግንኙነት መካከል ስውር ሽለቆን» ይፈጥራል።

መራራነት «እንዲህ ያለው ሁኔታ እንዲደርስብኝ እግዚአብሔር የሚፈቅድ ከሆነ፤ የእርሱ ወዳጅ መሆኑ ምን ያደርግልኛል?» የሚል ጥያቄን ስለሚፈጥር፤ ከእግዚአብሔር ጋር ለሚኖርህ ወዳጅነት ትልቅ መሰናክል ነው። የዚህ መፍትሄው፤ የደረሰብህ ነገር ከባድና ከግንዛቤህ በላይ ቢሆን እንኳን፤ እግዚአብሔር ሁልጊዜ የሚሠራው ለጥቅምህ መሆኑን መረዳቱ ነው። ይሁን እንጂ ቅሬታህን ማሳወቁና ስሜትህን መግለጡ ለፈውስ የመጀመሪያ እርምጃ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱት ብዙ ሰዎች እንዳደረጉት፤ የሚሰማህን ለእግዚአብሔር በትክክል ንገረው ኢዮብ 7÷17-21፤ መዝ. 83÷13፤ ኤር. 20÷7፤ ሩት 1÷20።

እግዚአብሔር ቅንነትንና፤ እውነተኛነትን ሊያስተምረን መዝሙረ ዳዊትን ሰጠን። መዝሙረ ዳዊት፤ እሮሮን፤ አድናቆትን፤ ጥርጣሬን፤ ፍርሃትን፤

ቅሬታን ከምሥጋና ጋር የተጣመረ ጥልቅ ስሜትን፤ ውዳሴን እና የእምነት መግለጫዎችን የያዘ የእምልኮ መመሪያ ነው። አሉ የምንላቸው ስሜቶች ሁሉ መዝሙረ ዳዊት ውስጥ ተመዝግበዋል። የዳዊትንና የሌሎቹን በጥልቅ ስሜት የታጀበ ንስሐ በምታነብበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር የሚፈልገው፤ ምንም ሳትሸሽግ በዚህ መልኩ እንድታመልከው መሆኑን ተገንዝብ። እንደ ዳዊት፡-
«ብሶቱን በፊቱ ሸፈሳለሁ፤ ቸገረንም በፊቱ እናገራለሁ» መዝ. 142፥2 በማለት ልትፀልይ ትችላለህ።

የእግዚአብሔር የቅርብ ወዳጆች ሁሉ ሙሴ፤ ዳዊት፤ አብርሃም፤ ኢየሱስ ሌሎቹም ከጥርጣሬ ጋር ትግል የነበረባቸው መሆኑን ማወቁ ያበረታታል። ቅሬታቸውን በሃይማኖታዊ የአስመሳይነት ጭምብል ከመሸፈን ይልቅ፤ በቅንነትና በግልጽ በአደባባይ ገለጧቸው። ጥርጣሬን መግለጥ አንዳንድ ጊዜ፤ ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖረን ወዳጅነት ወደ ሁለተኛው ደረጃ የመሸጋገሪያ የመጀመሪያ እርምጃ ነው።

እግዚአብሔርን በእምነት መታዘዝን መምረጥ አለብኝ። የእግዚአብሔርን ጥበብ ባመንክና፤ ትእዛዙ የማይገባህ ቢሆን እንኳን በፈፀምከው ጊዜ ሁሉ ከእርሱ ጋር ያለህን ወዳጅነት ታሳድገዋለህ። ታዛዥነት የወዳጅነት መግለጫ ነው ብለን ብዙ ጊዜ አናስብም። ያ ከወላጅ፤ ከአለቃ ወይም ከበላይ ሹም ጋር ላለ ግንኙነት እንጂ ለወዳጅነት የተጠበቀ አይደለም እንላለን። ይሁን እንጂ፤ ታዛዥነት ከእግዚአብሔር ጋር ለመወዳጀት ቅድመ ሁኔታ መሆኑን ኢየሱስ እንዲህ በማለት በግልጽ አስገንዝቧል፡- «የማዛቸሁን ብትፈጽሙ ወዳጆቼ ናቸው» ዮሐ. 15፥14።

ኢየሱስ «ወዳጆቼ »፤ ብሎ ሲጠራ የተጠቀመበት ቃል፤ ንጉሳዊ ቤተ መንግሥት ውስጥ «የንጉሡ ወዳጆች»፤ የሆኑ ሰዎችን የሚያመለክት ሊሆን እንደሚችል ባለፈው ምዕራፍ ገልጫለሁ። የንጉሡ ወዳጆች የተለየ ዕድል ቢኖራቸውም፤ ለእርሱ መዝገብና ትእዛዛቱንም መፈፀም ነበረባቸው። የእግዚአብሔር ወዳጆች እንጂ፤ አቻዎቹ አይደለንም። አፍቃሪ ገዢያችን ስለሆነ እንከተለዋለን።

እግዚአብሔርን የምንታዘዘው፤ ከኃላፊነት፤ ከፍርሃት ወይም ከመገደድ የተነሣ ሳይሆን፤ ለስምንወደውና ለኛ የሚጠቅመንን ያውቃል ብለን ስለምናምን ነው። ኢየሱስ ካደረገልን ነገር ሁሉና ከውለታው የተነሣ ልንከተለው አንፈፅ ጋለን፤ በቅርብ ስንከተለውም ወዳጅነታችን ጥብቅ ይሆናል።

አማኒያን ያልሆኑ ሰዎች፤ ክርስቲያኖች ለእግዚአብሔር የሚታዘዙት፤ በግዴታ፤ በጥፋተኝነት ስሜትና ቅጣትን በመፍራት ነው ብለው ያስ

ባለ። እውነቱ ግን ተቃራኒው ነው። ይቅር በመባላችንና አሥራ ሁለተኛ
ነፃ በመወጣታችን ከፍቅር የተነሣ እንታዘዛለን፤ ቀን
ታዛዥነታችንም ታላቅ ደስታን ያመጣልናል። ኢየሱስ ከእግዚአብሔር
እንዲህ አለ፡- «ሐዘን እንደወደደኝ እኔም ወደደኝቼ፤ በፍቅሩ ጋር ያለህን
ኦሩ፤ እኔ የሕዝብን ትእዛዝ ጠብቂ፤ በፍቅሩ እንደምኖር፤ ወዳጅነት ማሳደግ
እናንተም ትእዛዜን በትጠብቁ በፍቅሩ ትኖራላችሁ። ደስታዬ
በእናንተ እንዲሆን፤ ደስታችሁም ሙሉ እንዲሆን ይህን
ነገሪሽቸኝበሁ» ዮሐ. 15፡9-11።

ኢየሱስ ከእኛ የሚጠብቀው፤ ከአብ ጋር ባለው ግንኙነት እርሱ ያደረገውን
እንድናደርግ ብቻ እንደሆነ አስተውል። እርሱ ከአባቱ ጋር ያለው ግንኙነት
እኛ ከእርሱ ጋር ለሚኖረን ወዳጅነት ምሳሌ ነው። ኢየሱስ ከፍቅር የተነሣ አብ
የጠየቀውን ሁሉ አደረገ።

እውነተኛ ወዳጅነት በተግባር ይገለጣል። ኢየሱስ ክርስቶስ ሰዎችን
እንድንወድ፤ ችግሮችን እንድንረዳ፤ ያለንን እንድናካፍል፤ ሕይወታችንን
በንጽሕና እንድንጠብቅ፤ ይቅርታ እንድናደርግና ሌሎችን ወደ እርሱ
እንድናመጣ ሊጠይቀን በፍጥነት እንድንታዘዘው ፍቅር ያነሳሳናል።

ለእግዚአብሔር «ታላቅ ነገር» እንድናደርግ ሁልጊዜ ይነገረናል። በመሠረቱ
እግዚአብሔር ይበልጥ ደስ የሚለው፤ በፍቅር በመታዘዝ ትናንሽ ነገሮችን
ስናደርግለት ነው። ሥራዎቻችን በሌሎች ሰዎች አይታወቁ ይሆናል። እግዚአ
ብሔር ግን ያያቸዋል፤ እንደ አምልኮም ይቀበላቸዋል።

ታላላቅ ዕድሎች ወደ እኛ የሚመጡት በሕይወት ዘመናችን አንድ ጊዜ
ብቻ ሊሆን ይችላል። ትንንሾቹ ዕድሎች ግን ሁልጊዜ በዙሪያችን ናቸው።
እውነት መናገር፤ ደግነት፤ ሌሎችን ማጽናናት በመሳሰሉት ትንንሽ
ድርጊቶቻችን እንኳን እግዚአብሔርን ፈገግ እንዲል እናደርግለን። ከጸሎት፤
ከምሥጋና ወይም ከስጦታችን ይልቅ ለትንንሽ የመታዘዝ ድርጊቶቻችን ከፍ
ያለ ዋጋ ይሰጣቸዋል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ለእግዚአብሔር ቃል
በመታዘዝ ደስ የሚሰውን ያህል እግዚአብሔር በሚቃጠል ቁርባንና መስዋዕት ደስ
ይሰዋልን? እነሆ ! መታዘዝ ከመስዋዕት፤ ማዳመጥም ከሕወራ በገ ስብ ይበልጣል»
1ሳሙ. 15፡22።

ኢየሱስ አገልግሎቱን የጀመረው፤ በሰላሳ ዓመቱ በዮሐንስ ዓማካይነት
በመጠመቅ ነው። ያኔ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይማለት ከሰማይ ተናገረ፡-
«በእርሱ ደስ የሚሰኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው» ማቴ. 3፡17። እግዚአብሔርን
እንዲህ ደስ ያሰኘውና ኢየሱስ ለሰላሳ ዓመት ያደርገው የነበረ ሥራ ምንድነው?

ስለነዚያ ድብቅ ዓመታት ሉቃስ 2:51 ውስጥ ከተጠቀሰው ቃል ሌላ መጽሐፍ ቅዱስ የሚገልጠው ነገር የለም። እንዲህ ነው የሚለው ቃል፡- «ከእነርሱም ጋር ወርቁ ወደናዝሬት መጣ፤ ይታዘዝላቸውም ነበር»። እግዚአብሔር የተደሰተባቸው ሌላ ዓመታት «ይታዘዝላቸውም ነበር» በሚሉ ሁለት ቃላት ተጠቃለዋል።

እግዚአብሔር ዋጋ ለሚሰጣቸው ነገሮች ዋጋ መስጠት አለብኝ። የተወዳጁ ሰዎች ይህን ነው የሚያደርጉት- ለወዳጆቻቸው ጠቃሚ ስለሆነ ነገር ያስባሉ። ከእግዚአብሔር ጋር ያለህ ወዳጅነት ባደገ መጠን፤ እርሱ የሚወዳቸውን ነገሮች ይበልጥ እየወደድካቸው ትመጣለህ። በሚያሳዝነው ነገር ታዝናለህ፤ በሚያስደስተው ትደሰታለህ።

ጳውሎስ ይህን ለመለለው ወዳጅነት ከሁሉ የላቀ ምሳሌ ነው። የእግዚአብሔር አጀንዳ፤ የእርሱም አጀንዳ፤ ፍላጎቱ የእርሱም ፍላጎት ነበር። «በእግዚአብሔር ቅንዓት አቀናባቸኋለሁና» 2ቆሮ. 11+2 ብሏል። ዳዊትም ተመሳሳይ ስሜቱን ሲገልጥ እንዲህ አለ፡- «የቤትህ ቅንዓት በባችኝ፤ የሚሰደቡህም ሰደብ በባዩ ስርፎአል» መዝ. 69+9።

እግዚአብሔር ከሁሉም ይልቅ የሚፈልገው ምንድነው? የሕዝቡን ነፃ መውጣት። የጠፉ ልጆቹ ሁሉ እንዲገኙ ይፈልጋል! ኢየሱስ ወደ ምድር የመጣበት አጠቃላይ ምክንያት ይህ ነው። በእግዚአብሔር ልብ እጅግ ውዱ ነገር፤ የልጁ ሞት ነው። ሁለተኛው ውድ ነገር፤ ልጆቹ ይህን የምሥራች ለሌሎች ማካፈላቸው ነው። የእግዚአብሔር ወዳጅ ለመሆን ከፈለግህ፤ እርሱ የሚወዳቸውንና በዙሪያህ ያሉትን ሰዎች መውደድ አለብህ። የእግዚአብሔር ወዳጆች፤ ለወዳጆቻቸው ስለ እግዚአብሔር ይናገራሉ።

ከምንም ይበልጥ ከእግዚአብሔር ጋር መወዳጀትን መፈለግ አለብኝ። መዝሙረ ዳዊት በዚህ ዓይነቶቹ የፍላጎት ምሳሌዎች የተሞላ ነው። ዳዊት ከምንም ይልቅ እግዚአብሔርን ለማወቅ

ተመኝቷል። መንገዱ፤ መናፈቅ፤ መጠማት፤ መራብ የሚሉ ቃላትን ተጠቅሟል። እንዲህ በማለት እግዚአብሔርን ተማጠነው፡- «እግዚአብሔርን ስንዴት ነገር አስምነዋለሁ እርሷንም አሻለሁ፤ ይኸውም በሕይወቴ ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት እኖር ዘንድ፤ የእግዚአብሔርን ክብር

ከእግዚአብሔር ጋር ያለህ ወዳጅነት ባደገ መጠን፤ እሱ የሚወዳቸውን ነገሮች ይበልጥ እየወደድካቸው ትመጣለህ።

ውበት ስደ ዘንድ፤ በመቅደሱም ሆኖ አሰላስል ዘንድ ነው» መዝ. 27+4። በሌላ መዝሙሩ ደግሞ፤ «ምህረትህ ከሕይወት ይበልጣልና» መዝ. 63+3 ብሏል።

ያዕቆብ የእግዚአብሔርን በረከት ለማግኘት የነበረው ጉጉት ከፍተኛ

ስለነበር፤ ሌሊቱን በሙሉ፡- «ነገረከኝ ሕዘቅህም» ዘፍ. 32+26፤ እያለ ከእግዚአብሔር ጋር ሊታገል አድሯል። የታሪኩ አስደናቂ ክፍል፤ ኃያል የሆነው እግዚአብሔር ያዕቆብ እንዲያሸንፈው መፍቀዱ ነው! «ስንታገስሙ» እግዚአብሔር አይከፋውም። ምክንያቱም ትግል መጠጋጋትን ስለሚጠይቅ፤ ወደ እርሱ በጣም ያቀርበናል! በተጨማሪም ሁኔታው የፍቅር ድርጊት ነው። የፍቅር ድርጊታችንን እግዚአብሔር ይወደዋል።

ከእግዚአብሔር ጋር ጥልቅ ወዳጅነት እንዲኖረው ይጓጓ የነበረ ሌላ ሰው ጳውሎስ ነው። ከዚህ የሚበልጥበት ነገር አልነበረም፤ ቀዳሚ ነገሩ፤ አጠቃላይ ትኩረቱ፤ እና የሕይወቱ የመጨረሻ ግብ ነበር። ለዚህ ነበር እግዚአብሔር ጳውሎስን በታላቅ ሁኔታ የተጠቀመበት። የጳውሎስ የልቡ ምኞት እንዲህ ተገልጧል፤ «ስሙታን ትንሣኤም እንደደርስ እናፍቃለሁ» ፊልጵ. 3+11።

እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ወደ እግዚአብሔር የሚኖርህ ቅርበት፤ ስንተ በመረጥከህ መጠን ነው። ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረን የቅርብ ወዳጅነት በምርጫ እንጂ፤ በአጋጣሚ የሚመጣ አይደለም። ሆነ ብለህ ልትፈልገው ይገባል። በእርግጥ ከምንም ይበልጥ ትፈልገዋለህን? ለእርሱ ወዳጅነት ምን ያህል ዋጋ ትሰጣለህ? ከእርሱ ጋር ላለህ ወዳጅነት ስትል ሌሎች ነገሮችን ለመተውፈቃደኛ ነህን? ወዳጅነታችሁን ለማጠናከር የሚያስፈልጉ ልምዶችንና ክህሎቶችን ለማዳበር ፈቃደኛ ነህን?

ባለፉት ዘመናት ለእግዚአብሔር ልዩ ፍቅር ኖሮህ፤ አሁን ግን ያ ፍቅር ጠፍቶ ይሆናል። ይህ ነበር የኤፌሶን ክርስቲያኖች ችግር፤ የቀድሞ ፍቅራቸውን ጣሉት። ተገቢ ነገሮችን ሁሉ አድርገዋል፤ ያደረጉት ግን ከፍቅር ሳይሆን፤ ከግዴታ የተነሣ ነበር። የምትኖረው በልማዳዊ መንፈሳዊነት ከሆነ፤ እግዚአብሔር በሕይወትህ (መከራ) እንዲያልፍ ቢፈቅድ አትደነቅ።

መከራ ፍቅር የሚያቀጣጥል ነዳጅ ነው። በተፈጥሮ የኛ ያልሆነውን ነገር እንድንቀይር ብርታት ይሆነናል። ሊኤስሊዊስ የተባለ ሰው፤ «ሥቃይ የእግዚአብሔር ድምፅ ማጉያ ነው» ብለዋል። ከመንፈሳዊ ልፍስፍስነታችን ሊያነሣን እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ዘዴ ነው። ችግሮችህ ቅጣት ሳይሆኑ፤ አፍቃሪ ከሆነው እግዚአብሔር የተላኩ የንቃ ጥሪዎች ናቸው። እግዚአብሔር በአንተ ስለተቆጣ ሳይሆን፤ እጅግ አድርጎ ስለሚወድህ ነው። ስለሆነም ከሱ ጋር ወዳለህ አንድነት ሊመልስህ ማንኛውንም ነገር ያደርጋል። ነገር ግን ለእርሱ ያለህን ፍቅር እንደገና የምታቀጣጥልበት ቀላል መንገድ አለ። እራሱ ይህን ይሰጥህ ዘንድ መጠየቅ ጀምር፤ እስከትቀበለውም ድረስ

ጥያቄህን አታቋርጥ። ቀኑን ሙሉ እንዲህ እያልክ ጸልይ፡- «ውዴ ኢየሱስ ሆይ ከምንም ይልቅ በቅርብ ላውቅህ እፈልጋለሁ»።

ጋለሁ።። ባቢሎን ውስጥ ለነበሩት ምርኮኞች እግዚአብሔር እንዲህ አላቸው፡- «እናንተ ትፈጠሩኛላችሁ፤ በፍፁም ልባችሁ ከፈሰጋችሁኝ ታገኙኛላችሁ» አ.ር. 29-13።

በጣም አስፈላጊው ግንኙነትህ

ከእግዚአብሔር ጋር ወዳጅነትን ከማዳበር የበለጠ አስፈላጊ ነገር በፍጹም የለም። ይህ ወዳጅነት ዘላለማዊ ነው። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን እንዲህ አለው፡- «የዚህ ዓይነት ዕውቀት ስለን ሲሉ የነበረ ስንዳንዶች ይህን በማድረጋቸው ከእምነት መንገድ ስተው ሂደዋል» 1ጢሞ. 6+21። በሕይወትህ ከሁሉ ነገር ይበልጥ አስፈላጊ የሆነውን ነገር አጥተሃልን? ከሆነ አሁኑኑ እርምጃ ለመውሰድ ትችላለህ። ምርጫው የአንተ መሆኑን አስታውሰ። ወደ እግዚአብሔር የሚኖርህ ቅርበት አንተ በመረጥከው መጠን ነው።

አሥራ ሁለተኛ ቀን

ስለ ዓላማዬ ሳስብ

ሳሳሳለሁ የሚገባ ጉዳይ፡- ወደ እግዚአብሔር የሚኖረኝ ቅርበት እኔ በመረጥኩት መጠን ነው።

ሳስታውሰው የሚገባ ጥቅስ፡- «ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ፤ እርሱም ወደ እናንተም ይቀርባል» ያሴ. 4+8።

ልብ ልለው የሚገባ ጥያቄ፡- ወደ እግዚአብሔር ይበልጥ ለመቅረብ ዛሬ የማድርገው ተግባራዊ ምርጫ ምንድነው?